

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta umění a architektury

Muzeum Zdeňka Sýkory, Louny

Bakalářská práce

Studijní program: B3501 – Architektura a urbanismus

Studijní obor: 3501R002 – Architektura

Autor práce: **Barbora Slavičková**

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. akad. arch Jan Hendrych

Zadání bakalářské práce

Muzeum Zdeňka Sýkory, Louny

Jméno a příjmení: **Barbora Slavíčková**
Osobní číslo: **A14000079**
Studijní program: **B3501 Architektura a urbanismus**
Studijní obor: **Architektura**
Zadávající katedra: **Katedra architektury**
Akademický rok: **2017/2018**

Zásady pro vypracování:

Muzeum Zdeňka Sýkory by mělo prostřednictvím stálé expozice mapovat vývoj jeho díla – od fotografií z let čtyřicátých, přes surrealistické, kubistické či fauvistické obrazy až po pro něj typické struktury z let šedesátých a linie z doby následující. Další prostory muzea by měly být věnovány dokumentační, přednáškové a studijní činnosti- pomocí moderních technologií s využitím digitálního archivu by tato část muzea měla přiblížit život nejen umělce, ale i pedagoga, sportovce, milovníka automobilů, lounského patriota. Součástí řešení bude i výběr vhodné lokality ve městě.

Podklady: Výkresové, textové a fotografické podklady jsou uloženy na serveru FUA.

Požadované výkony pro devzdání BP:

A – Seznam příloh

B – Rozbor místa a úkolu

C – Návrh (povinný minimální rozsah):

C. 1 – situace širších vztahů	měřítko M 1:2000-5000
C. 2 – celková situace řešené lokality	M 1:500-1000
C. 3 – půdorysy všech úrovní	M 1:100-200
C. 4 – řezy	M 1:100-200
C. 5 – pohledy	M 1:100-200
C. 6 – výkres základního uspořádání konstrukčního řešení	
C. 7 – architektonický detail	M 1:50
C. 8 – vizualizace exteriéru	min. 3x
C. 9 – vizualizace interiéru	min. 3x
C.10– model	M 1:100-500

pokračování zadání v seznamu literatury

Rozsah grafických prací: viz výše
Rozsah pracovní zprávy: viz výše
Forma zpracování práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

- D – Průvodní zpráva a technická zpráva s bilancí ploch a dosažených parametrů budovy
E – 1x sada zmenšených výkresů ve formátu A3 v pevné vazbě včetně originálu zadání práce a prohlášení o autorském právu, elektronická podoba všech částí bakalářské práce na CD-ROM ve formátu pdf v tvrdém obalu s přesným označením
F – V systému STAG (Moje studium-Kvalifikační práce-Doplnit údaje o práci) je nutno vložit veškerá data o práci a soubor obsahující kompletní výkresovou i textovou dokumentaci, průvodní zprávu, technickou zprávu a doplnit související textová pole

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. akad. arch Jan Hendrych
Katedra architektury
Datum zadání práce: 19. února 2018
Předpokládaný termín odevzdání: 28. května 2018

prof. Ing. arch. Zdeněk Fránek
děkan

prof. Ing. arch. Zdeněk Fránek
vedoucí katedry

V Liberci 19. února 2018

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum: 28.5.2018

Podpis:

Muzeum Zdeňka Sýkory v Lounech

Barbora Slavičková

Bakalářská práce, LS 2018, FUA TUL

vedoucí práce: Ing. arch. akad. arch. Jan Hendrych, Ing. arch. Ing. Jiří Jandourek

ANALYTICKÁ ČÁST	8
LOKALITA	9
HISTORIE MĚSTA	10
HISTORIE MÍSTA	11
FOTODOKUMENTACE	12
ZDENĚK SÝKORA	13
ANALÝZA ŽIVOSTI	15
ANALÝZA VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ	16
UZAVŘENĚ PŮSOBÍCÍ GALERIJNÍ INSTITUCE	17
OTEVŘENĚ PŮSOBÍCÍ GALERIJNÍ INSTITUCE	18
KONCEPČNÍ ČÁST	19
PROGRAM	20
URBANISTICKÁ KONCEPCE	21
PROSTOROVÁ KONCEPCE	22
KONCEPCE STÁLÉ EXPOZICE	23
NÁVRHOVÁ ČÁST	24
SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ	25
PRŮVODNÍ ZPRÁVA	26
SITUACE	27
PŮDORYS 1.PP	28
PŮDORYS 1.NP	29
PŮDORYS 2.NP	30
PŮDORYS 3.NP	31
ŘEZ A-A‘	32
ŘEZ B-B‘	33
ŘEZ C-C‘	34
ŘEZ D-D‘	35
ŘEZ E-E‘ A F-F‘	36
POHLEDY	37
AXONOMETRIE PŘEDPROSTORU	38
KONSTRUKČNÍ SCHÉMA	39
ARCHITEKTONICKÝ DETAIL OKNA	40
ARCHITEKTONICKÝ DETAIL FASÁDY	41
AXONOMETRIE INTERIÉRU	42
TECHNICKÁ ZPRÁVA	43
VIZUALIZACE	44
PODĚKOVÁNÍ	51

ANALYTICKÁ ČÁST

LOKALITA

Louny, jsou asi jedenáctitisícové město ležící na řece Ohři. Na severu město sousedí s CHKO České středohoří, na jihu Lounska začíná přírodní park Džbán.

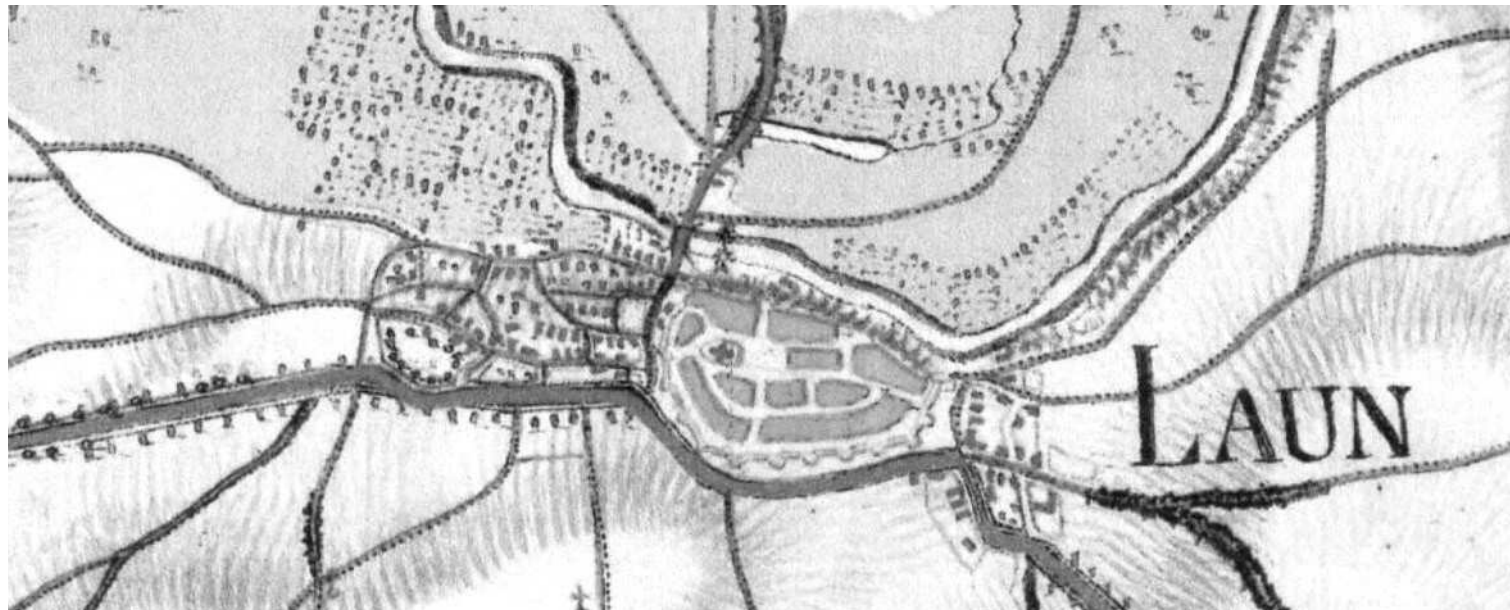
Město má přímé železniční spojení s Kralupy nad Vltavou, Lovosicemi, s Mostem a Rakovníkem. Plánuje se přestavba městem vedoucí silnice I/7 na dálnici D7. Ve městě fungují dvě linky MHD.

Louny mají zajímavé historické centrum, ze dvou třetin obehnané hradbami. Za zmínku stojí chrám sv. Mikuláše z 15. století, postavený hutí Benedikta Rejta, Žatecká brána, středověké domy Daliborka a Sokolů z Mor. V centru lze nalézt také Vrchlického divadlo, kino Svět, knihovnu, stálé loutkové divadlo, bývalou židovskou synagogu a mnoho domů z přelomu 19. a 20. století. Významným centrem kultury je místní Galerie Benedikta Rejta od Emila Přikryla.

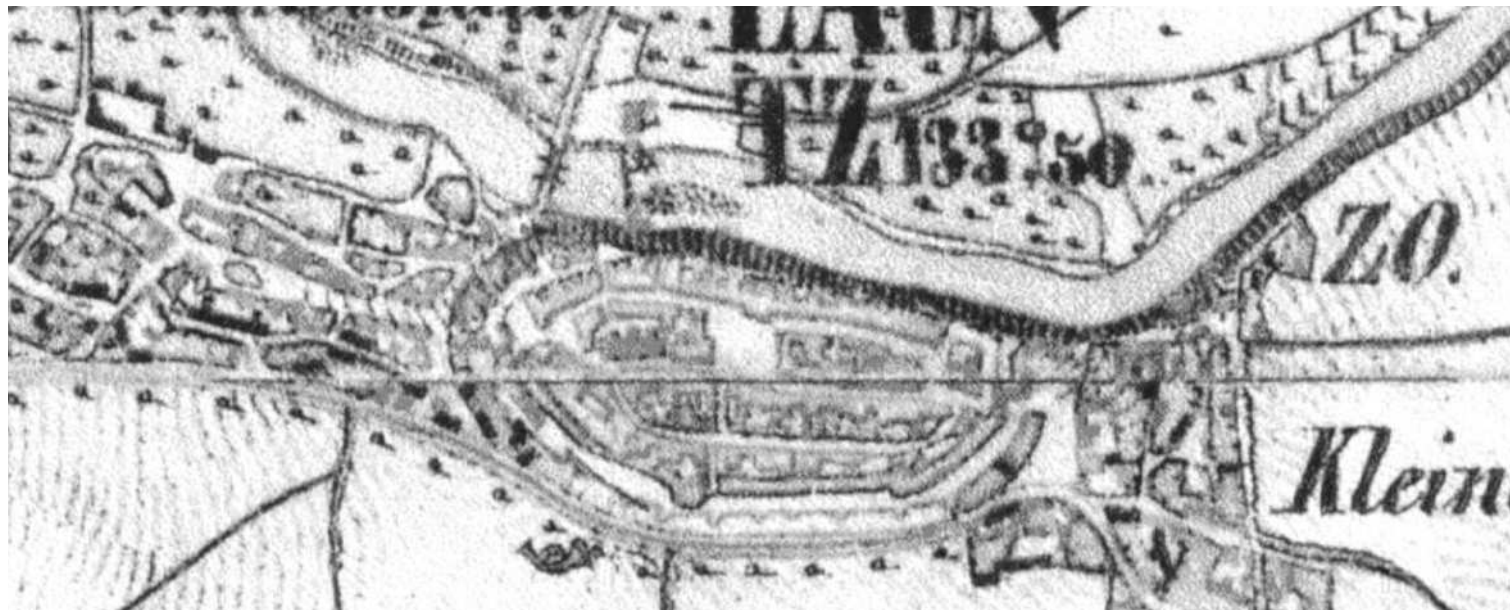
Řešená parcela leží v historickém jádru města, při severní hradební zdi. Vyznačuje se nepravidelným půdorysem vzniklým spojením dvou původních parcelních ploch a výsadním nárožním postavením na pohledové ose dvou přiléhajících ulic. Dalším specifikem této parcely, je její poloha na rozhraní dvou území, která se skrze tuto parcelu vizuálně propojují - historické jádro města vně původních městských hradeb a povodí řeky Ohře výrazně přírodního charakteru. Na horizontu pak skrze tuto parcelu funguje vizuální propojení s krajinou Českého středohoří.

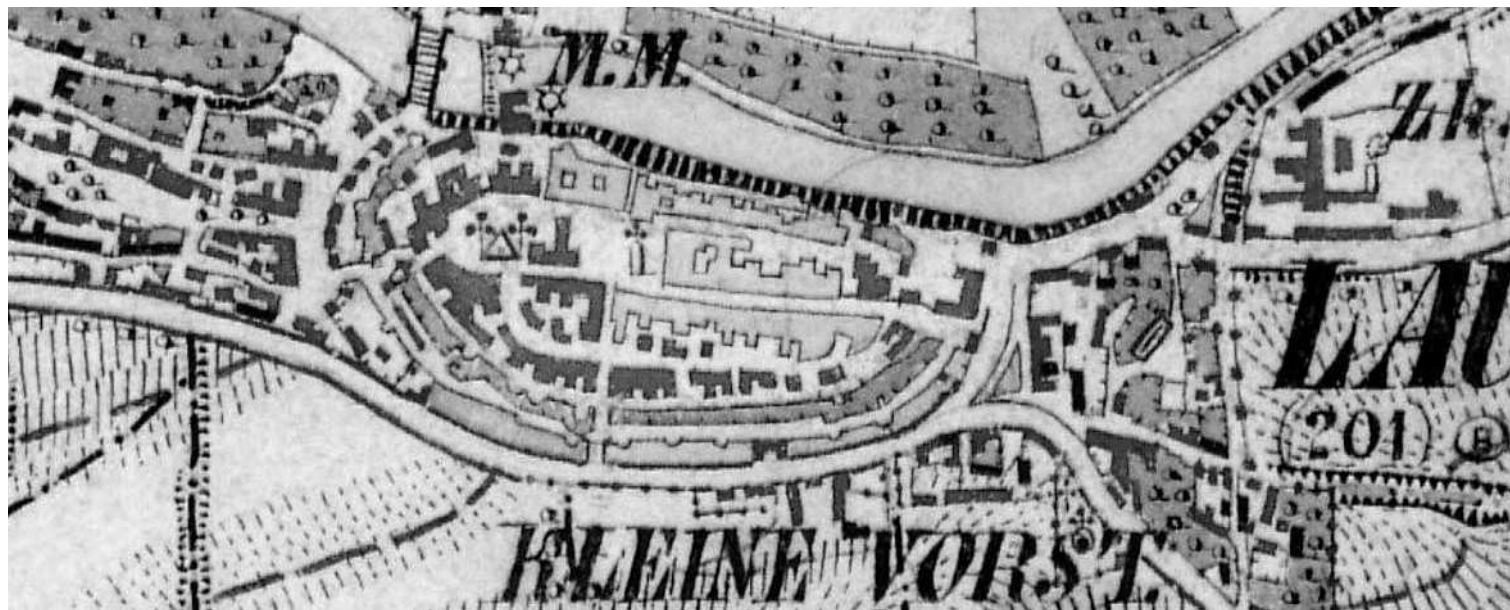
~ 1760

~ 1840

~ 1880

HISTORIE MĚSTA

První zmínky o osadě Luna při brodu přes řeku Ohři pochází ze 12. století. V 60. letech 13. století dal Přemysl Otakar II. v jeho blízkosti postavit královské město. Leželo na cestě do Německa, díky tomu také velká část obyvatel měla německý původ. V pozdější době leželo na jazykové hranici, ale bylo převážně české. V první fázi husitství se rozšířila pověst, že Louny patří mezi pět vyvolených měst (spolu s Plzní, Klatovy, Žatcem a Slaným), které v nastávajícím konci světa uniknou zkáze. Za husitských válek se Louny spojily s Žatcem a Slaným a přidaly se na stranu husitů. V té době byly zničeny kláštery dominikánů a magdalenitek, stojící ve městě. Po požáru 25. března 1517 byla velká část města přestavěna. Třicetiletá válka znamenala pro město katastrofu. Bylo několikrát po sobě vydrancováno saskými a švédskými vojsky. V průběhu 19. století došlo k rozsáhlým demolicím v historické části, při kterých zmizela původní radnice, Pražská brána spolu s téměř polovinou městského opevnění a renesanční domy.

HISTORIE MÍSTA

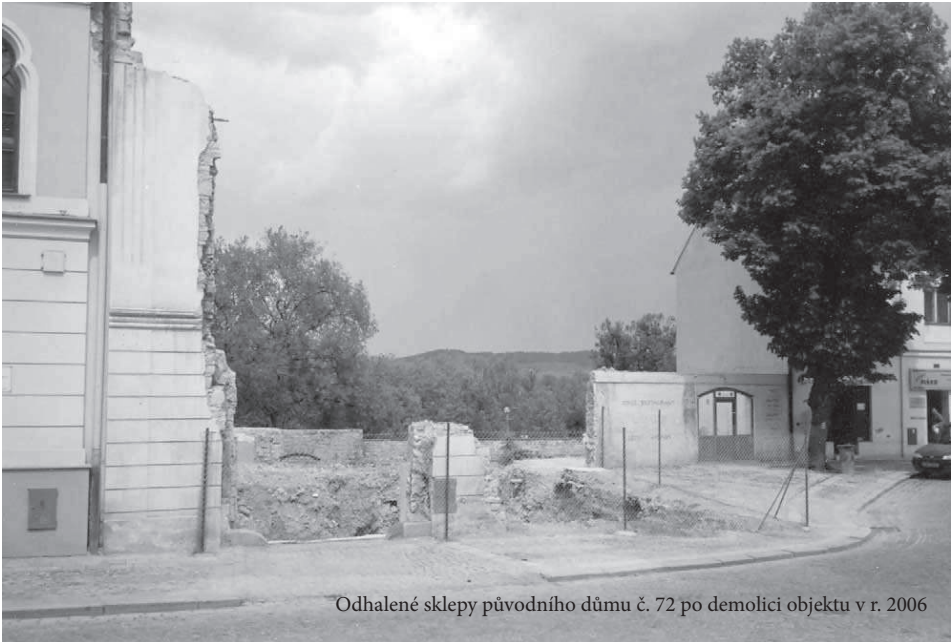
Parcela široká okolo 15 a hluboká 17 metrů končila asi 6 metrů od nyní již málo zřetelné zdi hlavní středověké městské hradby a jak naznačuje povaha klenutého sklepa, stával zde gotický dům s dvorkem. Při opravách a rozšiřování hradeb koncem 15. století vznikla nová, severněji ležící vnější hradba s válcovitou, dovnitř otevřenou baštou. Po velkém požáru města roku 1517, vyrostlo na původním půdorysu gotického domu nové jednopatrové stavení v renesančním slohu. V průběhu 18. století došlo k první výrazné změně v půdorysu: k severní zdi přibyla asi 7 metrů hluboká barokní přístavba, opírající svoji vnější (severní) zeď o zbytky již zmíněné hlavní hradby. Východně od domu se prostírala malá pozemková parcela do ulice ohrazená zdí s brankou a sloužící jako zelinářská zahrada domu.

Poslední stavební změnou domu byla v 19. stol. úzká přístavba k severozápadnímu rohu domu, zasahující až k vnější hradbě a do půdorysu hradební bašty za dnešní synagógou, výsledkem bylo mohutné patrové stavení na lichoběžníkovém půdoryse s dvěma komíny, vysokým krovem, složitou dispozicí chodeb a sedmi obytných místností a s převahou těžkého kamenného zdiva.

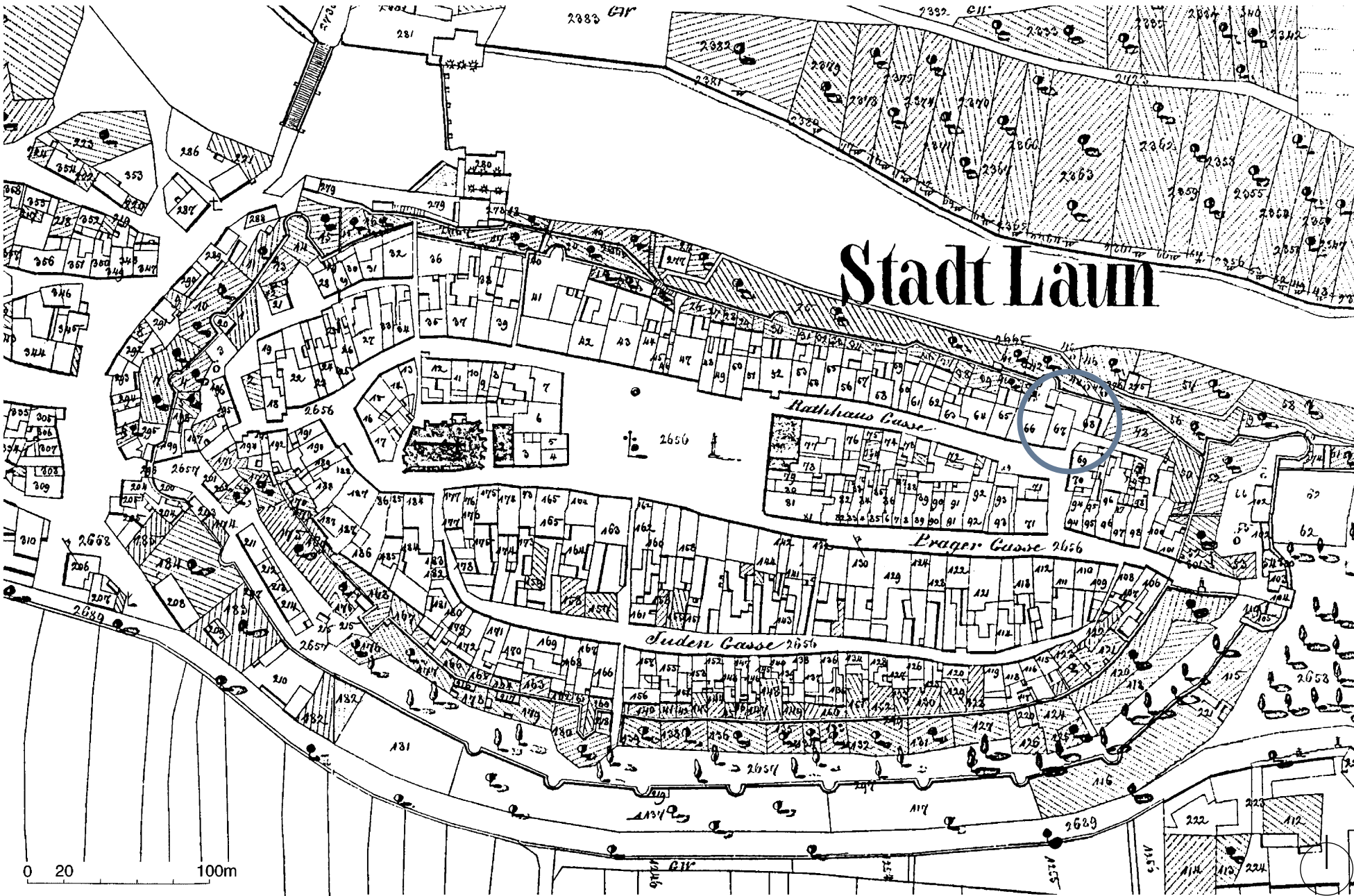
Již od vzniku barokní části se na konstrukci domu projevovaly trhliny, svědčící o nestabilitě podloží pod nepříliš šťastně volenými přístavbami v těsném sousedství hradeb, zvětralé nasákové slínovce a staré stavební sutě, představující prostředí s kolísáním hladiny podzemních vod, byly neúměrně zatíženy, což se v minulosti projevilo i zhroucením části vnější hradby. Po letech bez vytápění a trvalejšího obývání, podmáčení základů a nezdařené sanaci se ve střední části budovy propadly stropy prvního i druhého nadzemního podlaží až do sklepa, dle statického posudku byl památkově chráněný objekt v roce 2006 zbourán.

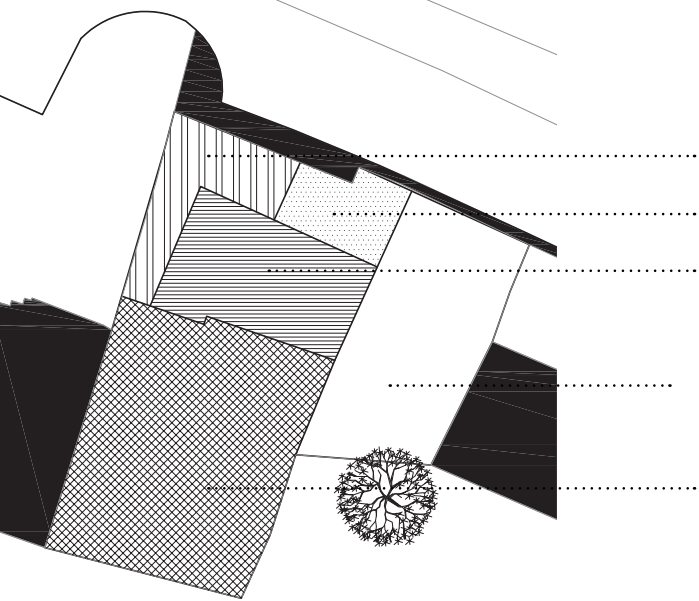
Původní dům č. 72 těsně před demolicí v r. 2006

Odhalené sklepy původního domu č. 72 po demolici objektu v r. 2006

Stabilní katastr Loun z roku 1843

- přístavby z 19. stol.
- dvorek
- barokní přístavba
- zeleninová zahrada (původně samostatný pozemek č. 210)
- renesanční jádro domu

Schéma vývoje zastavění parcely domu č. 72

ZDENĚK SÝKORA

Zdeněk Sýkora (*1920 – †2011 v Lounech) začal v roce 1945 studovat výtvarnou výchovu a deskriptivní geometrii na Vysoké škole architektury a pozemního stavitelství ČVUT, záhy byl obor přesunut na Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy, kde Sýkora od roku 1947 působil jako asistent a v letech 1966–1980 jako docent, od šedesátých let vyučoval výtvarnou výchovu také na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Od ztvárnění krajiny postupně dospěl k abstrakci, kolem roku 1962 namaloval první strukturální obrazy, které jsou tvořeny elementy vloženými do rastru. V roce 1964 vznikly ve spolupráci s matematikem Jaroslavem Blažkem první programované struktury s využitím počítače. Od roku 1973 vyvíjel nový systém založený na náhodnosti, který byl základem liniových obrazů, na jejichž tvorbě se od roku 1985 podílela také jeho manželka Lenka. V roce 1963 se stal členem skupiny Křižovatka. Od 2. poloviny 60. let se začal objevovat na velkých mezinárodních výstavách konstruktivního umění. Jako jeden z mála Čechů se zúčastnil prestižní přehlídky documenta v Kasselu (documenta 4, 1968). Jeho díla jsou zastoupena v řadě světových i českých sbírek, roku 2007 se obraz Linie č. 24 stal součástí stálé expozice Centre Pompidou v Paříži.

Na cestě za motivem, začátek 50. let

V zatáčce za Brlohem, 1959

Lenka a Zdeněk Sýkorovi v jejich ateliéru, 1985

Zdeněk Sýkora, 2004

Pohled z okna

Chodci

FOTOGRAFIE 1937-1945

Soubor přibližně šedesáti fotografií, které se dochovaly v archivu Lenky a Zdeňka Sýkorových v Lounech, představuje v podstatě neznámé umělecké začátky Zdeňka Sýkory, jenž se později profiloval především jako malíř. Do lounské umělecké komunity však na začátku války vstupoval jako fotograf, dosáhl několika úspěchů na tomto poli a svými avantgardními černobílými snímky v polovině čtyřicátých let také doplnil autorskou knihu básní Někam jít od Kamila Linharta, který byl v té době vůdčí osobností lounské neformální surrealistické skupiny.

V pokoji, asi 1947

Surrealistická kompozice, 1944

OBRAZY 1944-1949

Ve čtyřicátých letech se Zdeněk Sýkora začíná věnovat malbě. Nejprve experimentuje se surrealismem a kubismem, na konci dekády přechází ke krajinomalbě.

Modrá zahrada, 1959

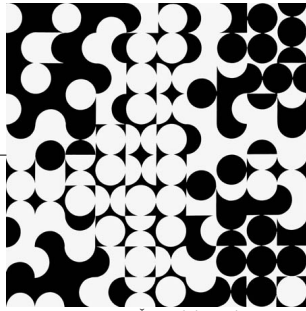
Zahrada, 1959

Pohled na Louny, 1950

OBRAZY 1950-1959

Padesátá léta se nesou ve znamení krajino-malby. Zdeněk Sýkora maluje zejména v okolí Loun. V tomto období prochází jeho krajiny velkou formální proménou - od realistických přes impresionistické a fauvistické až k tvarově a barevně redukovaným obrazům konce padesátých let, takzvaným Zahradám.

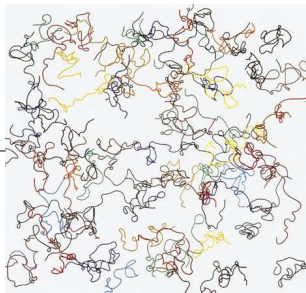
Černo-bílá struktura, 1964

Modrá zahrada, 1960

OBRAZY A OBJEKTY 1960-1969

Tvorba Zdeňka Sýkory dospívá generalizací přírodních forem k abstraktnímu výrazu. Od počátku šedesátých let maluje kompozice založené na vztazích základních geometrických tvarů; tyto tvary se poté staly základem elementů, jež začal organizovat do rastru. Tento postup byl výsledkem jeho snahy o objektivizaci a redukcí výrazových prostředků. V roce 1963 tak vznikla první z řady struktur - Šedá struktura. Pro organizování geometrických elementů ve svých strukturách používá kombinatorický princip a v roce 1964 zapojuje do své práce počítač (ve spolupráci s matematikem Jaroslavem Blažkem), zařadil se tím mezi světové průkopníky této metody. Struktury přenáší také do trojrozměrných objektů. Souběžně s ateliérovou tvorbou stále maluje v plenéru.

Linie č. 2 – 81 linií, 1975

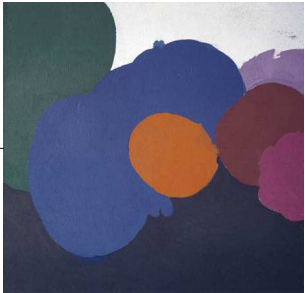
Makrostruktura, 1973

Ohře u Počedlic, 70. léta

OBRAZY 1970-1979

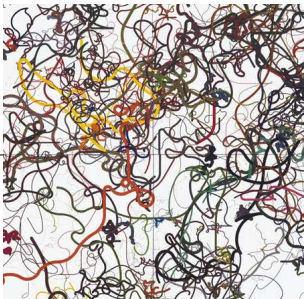
Po mnohostranných proměnách končí na počátku sedmdesátých let období struktur takzvanými makrostrukturami (zvětšenými elementy), na nichž Zdeňka Sýkora zaujala linie vznikající na rozhraní černých a bílých ploch. V roce 1973 se linie poprvé stává elementem jeho nových obrazů. Tentokrát se nejedná o přísný řád, jak tomu bylo u struktur - při tvorbě liniových obrazů využívá náhodnost. Tvary, délky, tloušťky, barvy a křížení linií jsou určovány náhodnými čísly, které generuje počítač. Souběžně s ateliérovou tvorbou stále maluje v plenéru.

Skvrny, 1989

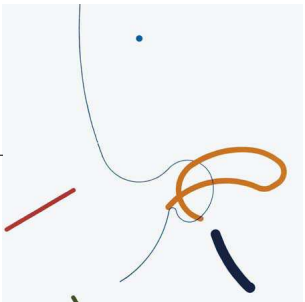
Středohoří, 1985

Linie č. 24 – Poslední soud, 1983-84

OBRAZY 1980-1989

Po odchodu do důchodu se může naplno věnovat tvorbě. Dále pokračuje v malování liniových obrazů. Výsledkem zdokonalování systému jsou různé podoby linií - například silné a barevné, linie pohybující se pouze několika náhodně vybranými směry či linie s krátkými „životy“. Realizuje své stěžejní dílo - Linie č. 24, později nazvané Poslední soud. Od roku 1985 s ním spolupracuje manželka Lenka. Nadále maluje barevně a tvarově redukované krajiny, od druhé poloviny osmdesátých let vzniká v ateliéru cyklus abstraktních obrazů Skvrny.

Linie č. 145, 1998

Linie č. 137, 1997

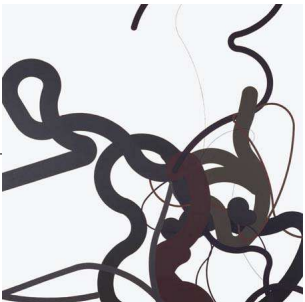
Skvrny, 1990

OBRAZY 1990-1999

Zdeněk Sýkora ve spolupráci s manželkou Lenkou nadále rozvíjí téma linií. Vytváří malby s horizontálními liniemi, s liniemi vycházejícími pouze z jednoho bodu, lomenými liniemi nebo liniemi vytvářejícími plochy. Vedle velmi složitých linií vznikají i obrazy, na nichž je pouze několik linií. Zdeněk Sýkora pokračuje i v cyklu abstraktních obrazů Skvrny.

Linie č. 220, 2003

Linie č. 4. 184, 2000

OBRAZY 2000-2011

Zdeněk a Lenka Sýkorovi v liniových obrazech rozvíjejí témata započatá v devadesátých letech. Vrcholem složitých liniových obrazů jsou Linie č. 220. V posledním období vznikají malby maximálně odlehčené.

GRAFIKA 1964-2011

Grafické dílo Zdeňka Sýkory tvoří nedílnou součást jeho tvorby. Přestože počet grafických listů není velký, může jejich ucelený soubor celkem spolehlivě představit jeho práci od roku 1964. Grafiky totiž s malým časovým odstupem kopírují vývojovou linii obrazů, samozřejmě s výjimkou krajino-malby. Jsou zde tedy zastoupeny nejen struktury a linie, ale i cyklus Skvrny.

Černo-bílá struktura, 1971

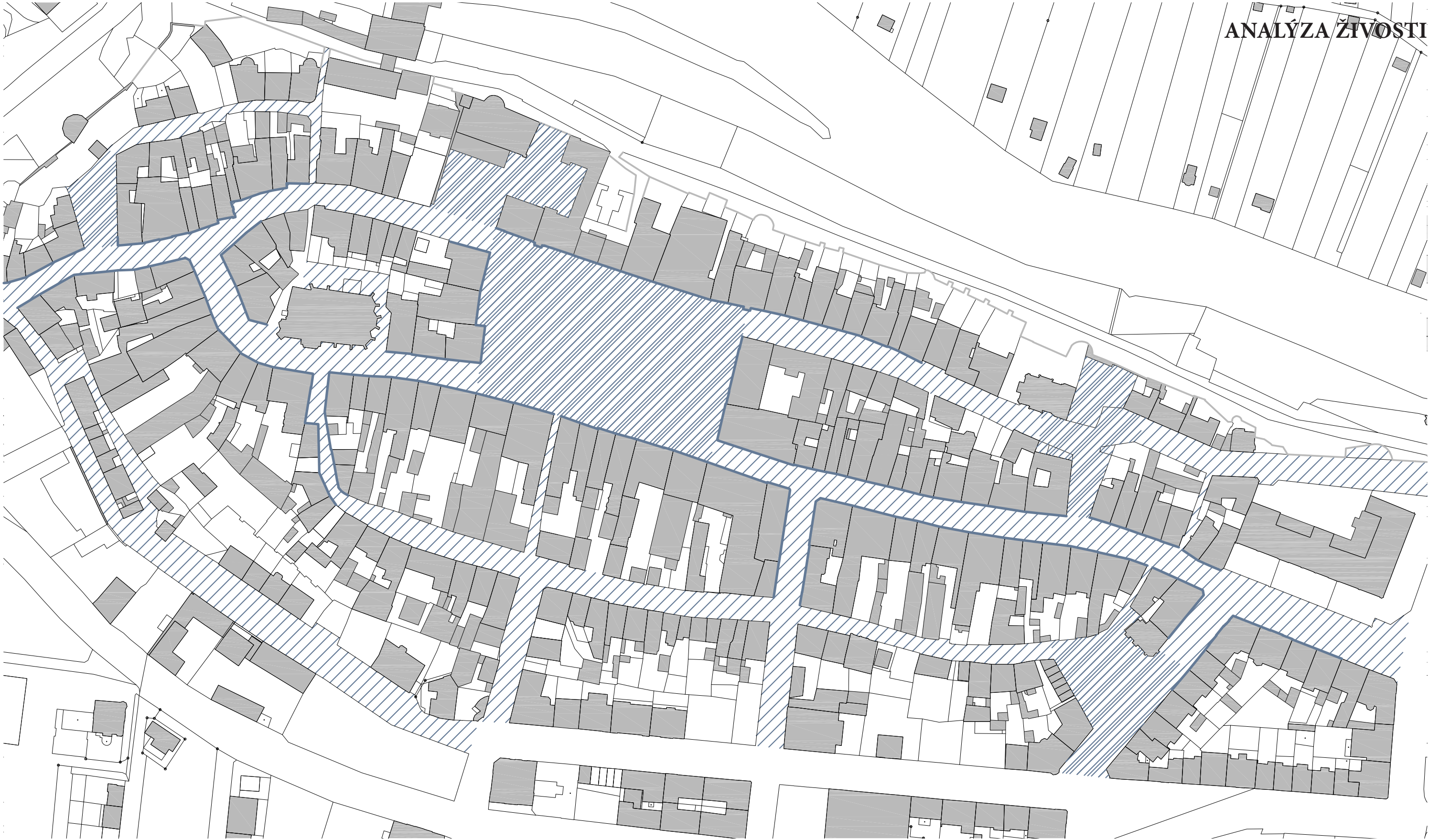
Fáze Nr. 31, 1989

Linie, 1995

Barevné nulové linie, 2011

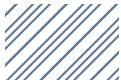
LEGENDA

ULICE

ŽIVÝ PARTER

VEŘEJNÉ
PROSTRANSTVÍ

ANALÝZA VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ

LEGENDA

NÁMĚSTÍ,
NÁMĚSTÍČKA

ŽIVÝ PARTER

- 1 Žatecká / Sladovnická
- 2 Piazzeta Galerie Benedikta Rejta
- 3 Piazzeta Městské úřadu Louny
- 4 Mírové náměstí
- 5 Vrchlického / Česká
- 6 Hilpertova / Bezejmenná

Louny nabízí pestrou síť ulic a veřejných prostranství rozličných charakterů, z nichž ale jen jediné nabízí nějakou možnost pobytu a žádné nemá aktivní parter. Kombinace těchto dvou činitelů, pobytového charakteru veřejných prostranství a živého parteru, je tím, co vytváří město městem - živým městem. Jedná se o nevyužitý potenciál a hrozenou rukavici pro budoucí projektování.

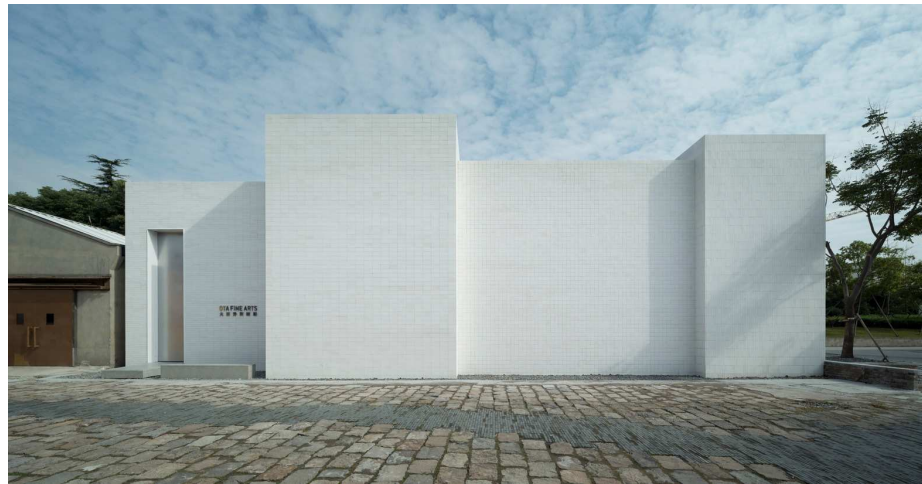

UZAVŘENĚ PŮSOBÍCÍ GALERIJNÍ INSTITUCE

Kolumba Museum

Peter Zumthor, Kolín nad Rýnem (DE), 2007

OTA FINE ARTS Galler

B.L.U.E. Architecture Design Studio, Šanghaj (CHN), 2017

Galerie Benedikta Rejta

Emil Přikryl, Louny (CZ), 1992

- uzavřenost vůči veřejnému prostoru

- neaktivní parter

- otvory minimalizovány na perforace fasády a zrcadlivé prosklení v horních patrech budovy

- nenabízí žádné komunitně orientované prostory pro workshopy, eventy apod.

- uzavřenost vůči veřejnému prostoru

- neaktivní parter

- žádné viditelné otvory ve fasádě

- nenabízí žádné komunitně orientované prostory pro workshopy, eventy apod.

- uzavřenost vůči veřejnému prostoru

- neaktivní parter

- jediné (ze veřejných prostranství) viditelné otvory ve fasádě vedou do kancelářských místností a jsou umístěny ve vyšších podlažích

- nenabízí žádné komunitně orientované prostory pro workshopy, eventy apod.

- přiléhající piazzeta je řešena příliš skicovitě na to, aby generovala veřejné aktivity

OTEVŘENĚ PŮSOBÍCÍ GALERIJNÍ INSTITUCE

Centre Pompidou

Renzo Piano a Richard Rogers, Paříž (FR), 1977

Tate Modern

Herzog & de Meuron, Londýn (UK), 2000

Bangkok CityCity Gallery

Site-Specific, Bangkok (THA), 2015

- otevřenost vůči veřejnému prostoru

- aktivní parter

- transparentní fasáda umožňující vhled do života kulturní instituce

- mimo galerijních prostor nabízí k dispozici i další kulturní prostory (kinosály, knihovnu, multifunkční sály apod.) nejen pro doprovodný program

- kvalitně řešené aktivity generující přilehlé veřejné prostranství

- otevřenost vůči veřejnému prostoru

- aktivní parter

- vnitřní dvorana fungující spíše jako pasáž přístupná nejen návštěvníkům galerie

- mimo galerijních prostor nabízí k dispozici i další kulturní prostory (kinosály, knihovnu, multifunkční sály apod.) nejen pro doprovodný program

- vstupné zdarma

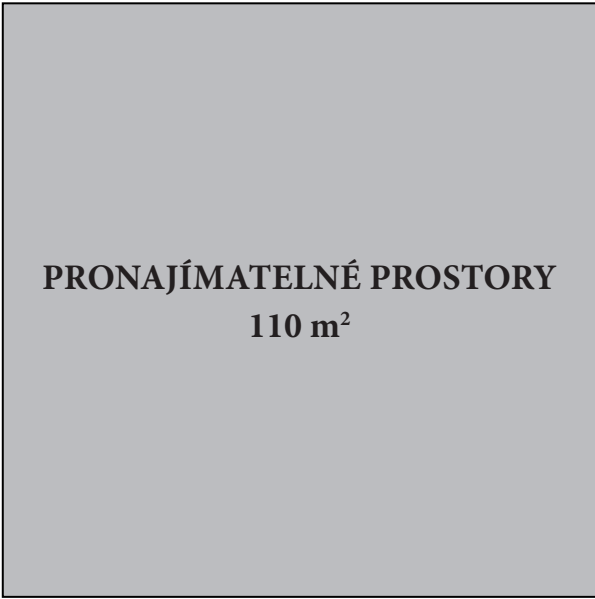
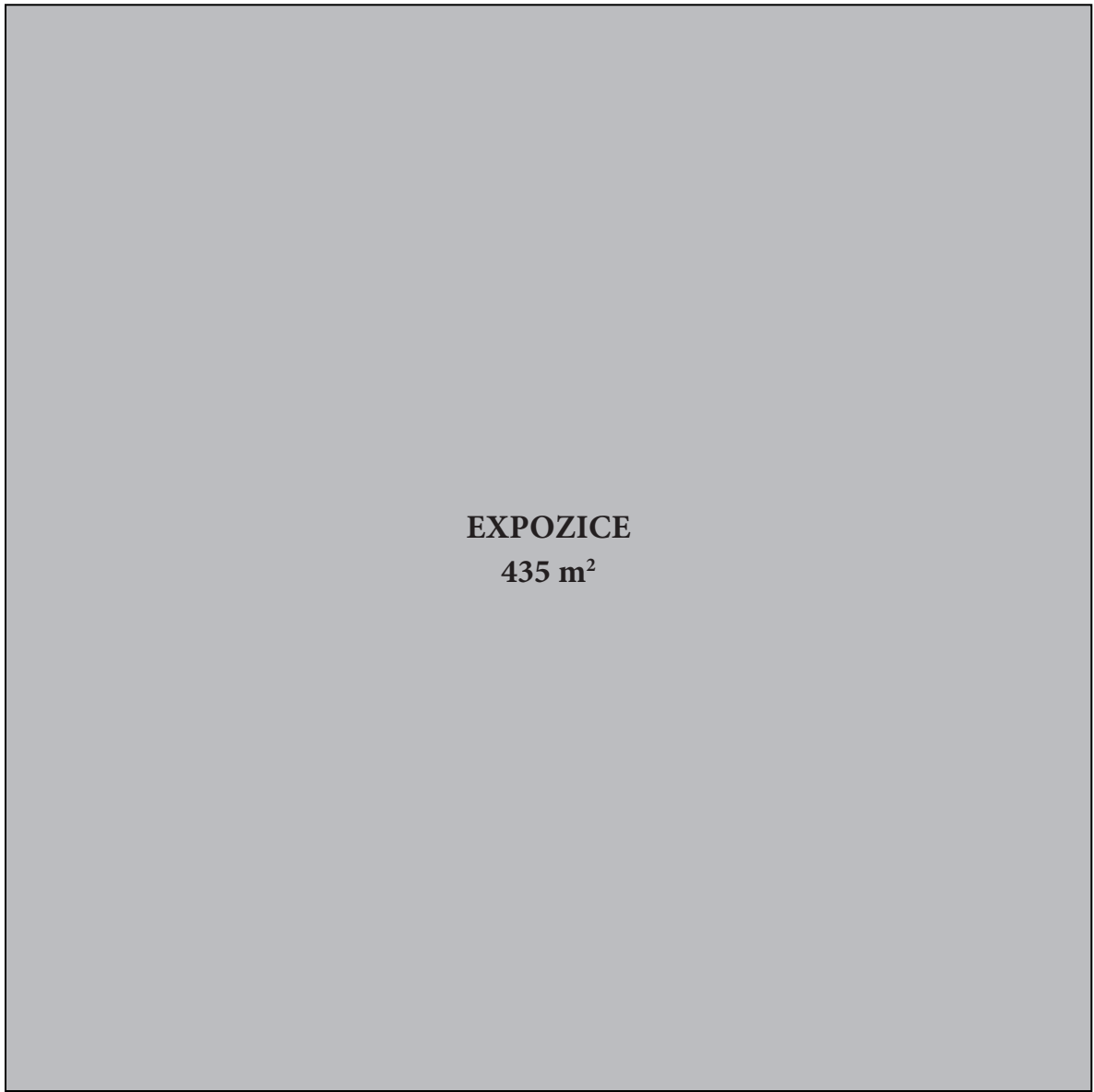
- otevřenost vůči veřejnému prostoru

- transparentní průhled budovou umožňující vhled do života kulturní instituce

- mimo galerijních prostor nabízí k dispozici i další kulturní prostory nejen pro doprovodný program

- kvalitně řešený předprostor umožňující aktivní využívání veřejných prostranství

KONCEPČNÍ ČÁST

PROGRAM	
FUNKCE	~ m²
CENTRÁLNÍ LOBBY	
LOBBY	20 m²
POKLADNA / SHOP	15 m²
EXPOZICE	
HLAVNÍ VÝSTAVNÍ PROSTOR	300 m²
PROSTOR PRO PROMĚNNÉ VÝSTAVY	100 m²
BADATELNA / KNIHOVNA	35 m²
ZAMĚSTNANECKÁ ČÁST	
KANCELÁŘ ZAMĚSTNANCŮ (cca. 10 os.)	85 m²
DEPOZITÁŘ	40 m²
PRONAJÍMATELNÉ PROSTORY	
KAVÁRNA	70 m²
MULTIFUNKČNÍ SÁL / WORKSHOP SPACE	40 m²
PODPŮRNÉ MÍSTNOSTI	
ŠATNA	10 m²
WC	15 m²
ARCHIV (převážně digitální)	15 m²
TECHNICKÁ MÍSTNOST	10 m²
ÚKLIDOVÁ MÍSTNOST	5 m²
SKLAD	20 m²
CELKEM	
~780 m²	

URBANISTICKÁ KONCEPCE

STRUKTURA

Parcela bývala posledním stavebním pozemkem v severní stavební čáře dnešní Hilbertovy ulice. A to až do devadesátých let 19. století, kdy tehdejší starosta Petr Pavel Hilbert nechal prorazit propojení do Husovy ulice, čímž vznikla ulice Hilbertova, tak jak ji známe dnes. Na ní poté pokračovala zástavba až ke zbytku mohutné nárožní bašty proti tzv. dívčím školám.

RYTMUS

Rytmus výstavby je určen především původní gotickou parcelací okolních stavení, kdy většina stávajících domů dnes stojí na zdvojených pozemcích. Nejvýraznější pohledovou osou je nepochybně průhled z lounské hlavní nákupní třídy, Pražské ulice, místem původních středověkých hradeb, Bezejmennou ulicí, který vizuálně pokračuje výhledem do vzrostlé zeleně a na charakteristické vrcholky Českého středohoří. Pozice řešené parcely je tedy v tomto pohledu stejně významná, jako výhled do krajiny. Další pohledovou osou je průhled Hilbertovou ulicí ve směru od tzv. dílčích škol, který je zakončen právě řešenou parcelou - pro tento pohled, vytváří budoucí výstavba na této parcele pohledovou dominantu.

ZASTAVĚNÍ

Řešený pozemek se sestává ze dvou bývalých pozemkových parcel, které vždy patřily k sobě, ale pouze větší byla zastavována - menší historicky sloužila jako zelinářská zahrada. Snažím se navázat na toto historické řešení a navrhuji zastavění západní části pozemku s tím, že východní část pozemku definuji spíše jako nezastavěné veřejné prostranství.

HMOTA

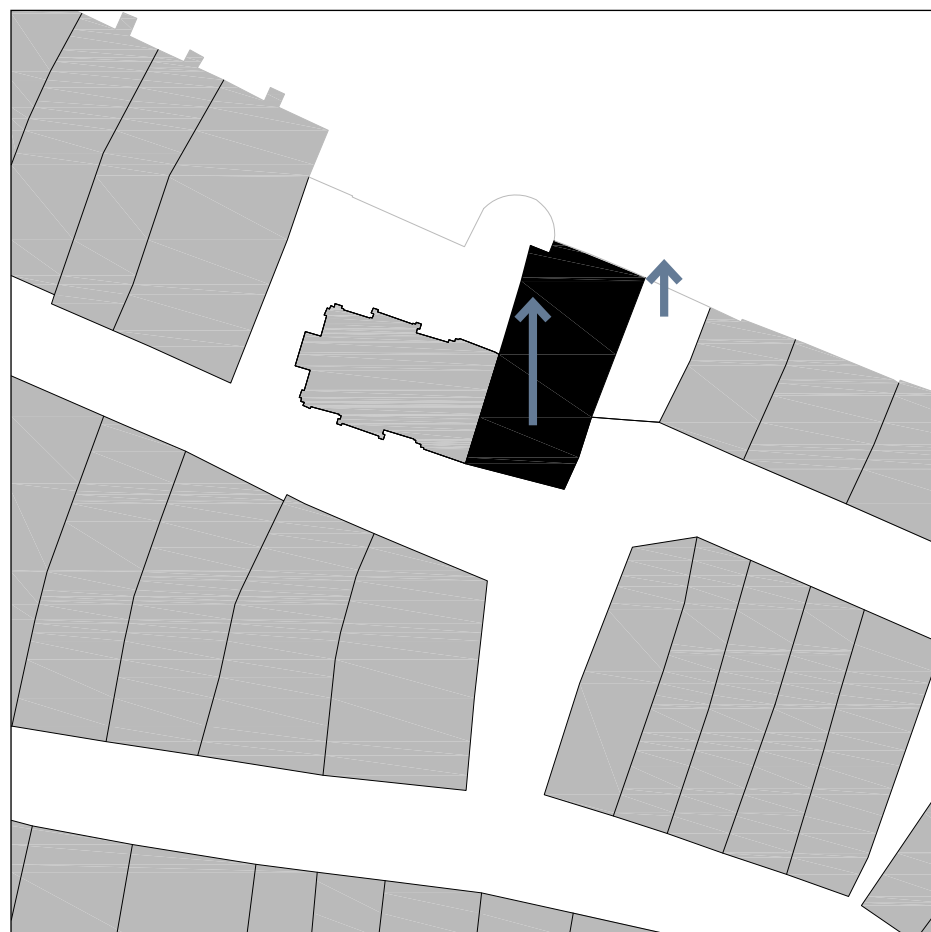
Prací s hmotou se snažím vyzdvihnout místní pohledové osy, především pak výhled do krajiny. Vytažením severní a jižní strany parcely vytvářím veřejně přístupné terasy s pozadím krásné krajiny Českého středohoří.

STRUKTURA

RYTMUS

ZASTAVĚNÍ

HMOTA

PROSTOROVÁ KONCEPCE

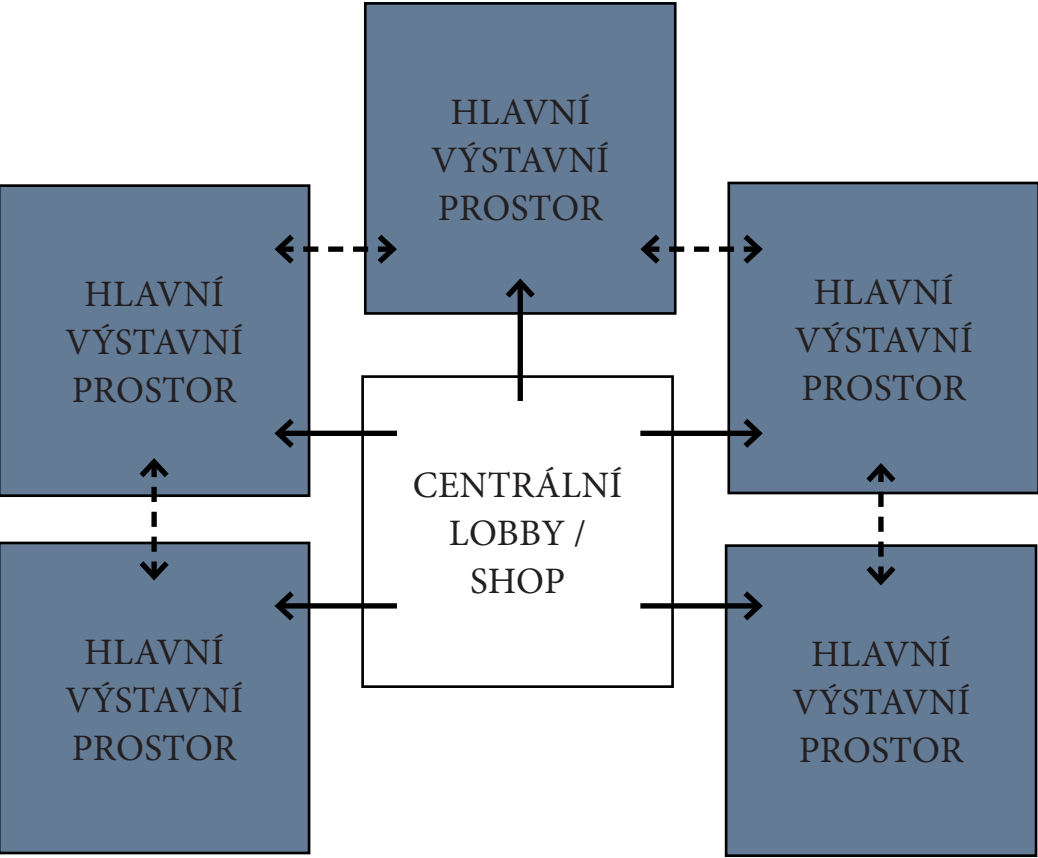
Prostorová koncepce je založena na jednoduchých funkčních vazbách mezi jednotlivými provozními částmi Galerie Zdeňka Sýkory.

PARTER

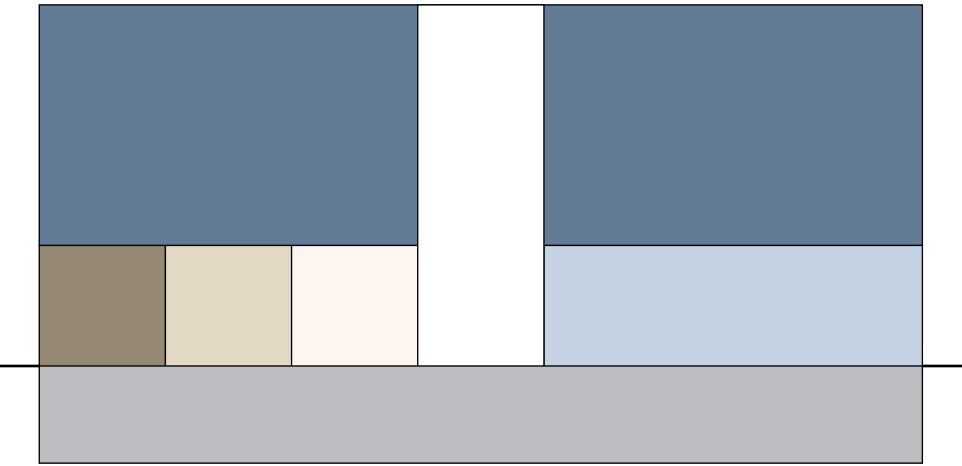
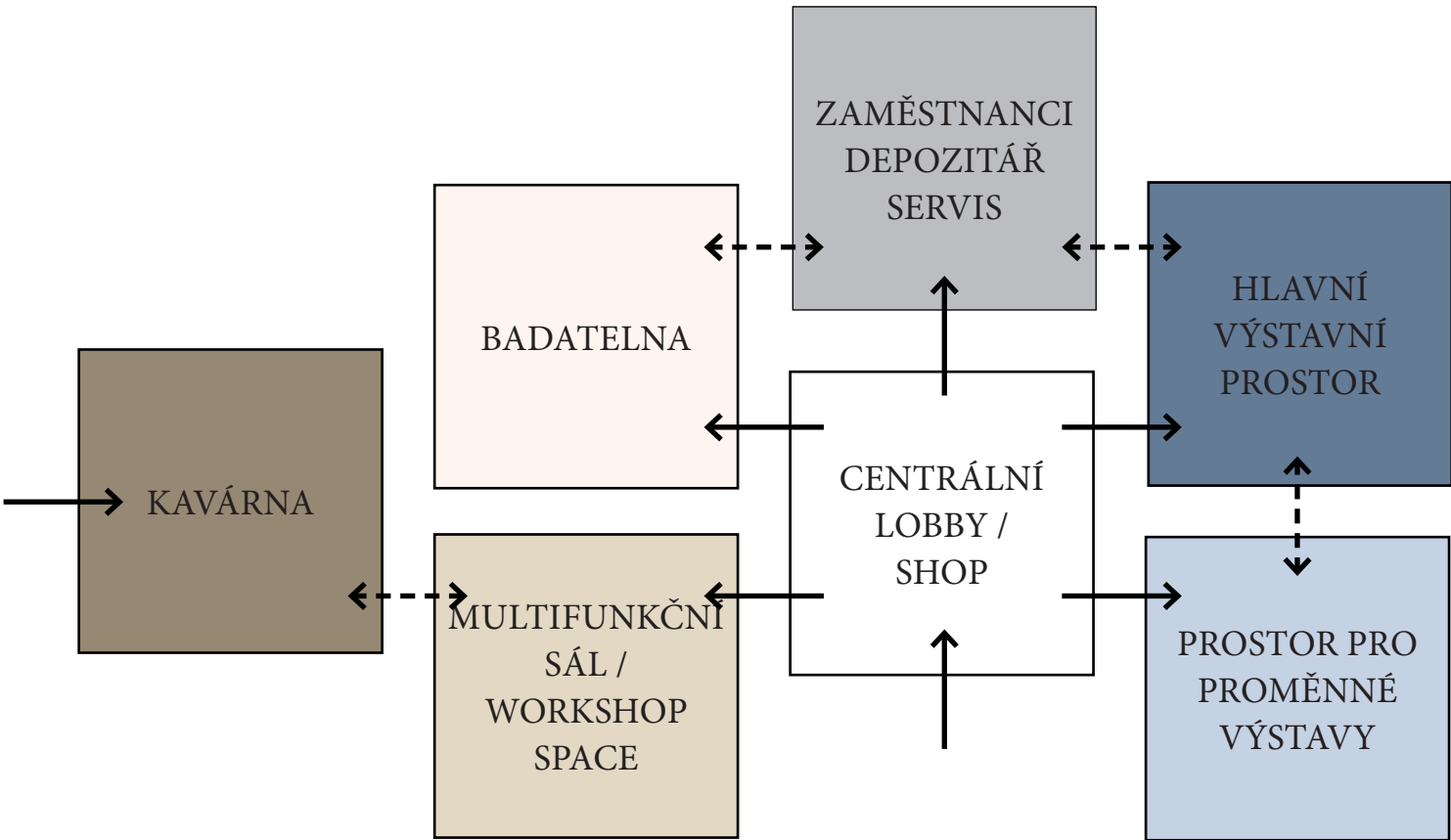
Hlavní vstup je umístěn do centrálního lobby s pokladnou / shopem, odtud jsou návštěvníci rozváděni do a) multifunkčního sálu, b) badatelny, c) sálu pro proměnné výstavy, d) prostor stálé expozice děl Zdeňka Sýkory, nebo eventuálně d) zaměstnanecké části (s umožněnými prostupy také do badatelny a hlavního výstavního prostoru). Součástí programu parteru je také galerijní kavárna ne samostatným vstupem.

PIANO NOBILE

Hlavní výstavní prostory stálé expozice děl Zdeňka Sýkory jsou umístěny do 2.NP, které je vertikální komunikací i pohledově propojeno s centrálním lobby v parteru.

PIANO NOBILE

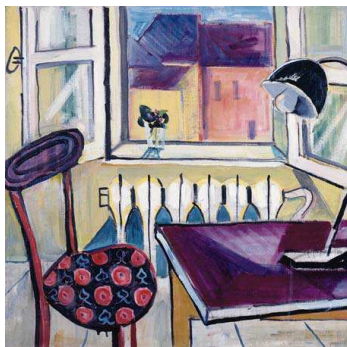

ŘEZ

PARTER

KONCEPCE STÁLÉ EXPOZICE

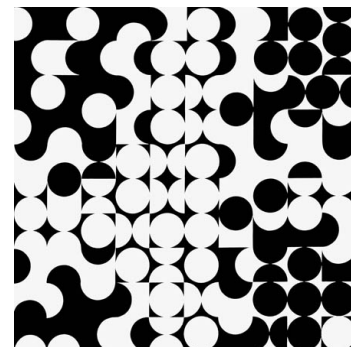
Koncepce expozice děl Zdeňka Sýkory by měla být založena na principu gradace. Zdeněk Sýkora v průběhu času svou tvorbu vizuálně zjednodušuje a osekává na jeho podstatu, tuto skutečnost by měly reflektovat i výstavní prostory, které by se měly s časovou osou Sýkorova díla zjednodušovat, zvětšovat a prosvětlovat.

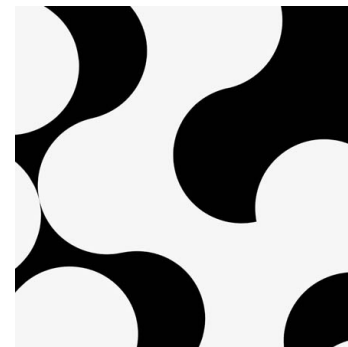
V pokoji, asi 1947

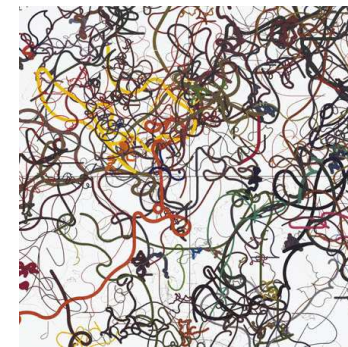
Zahrada, 1959

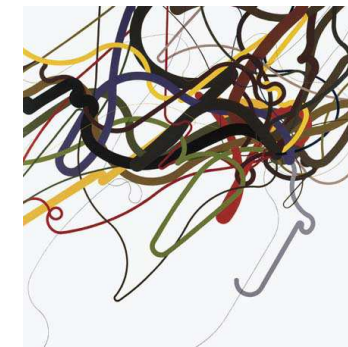
Černo-bílá struktura, 1964

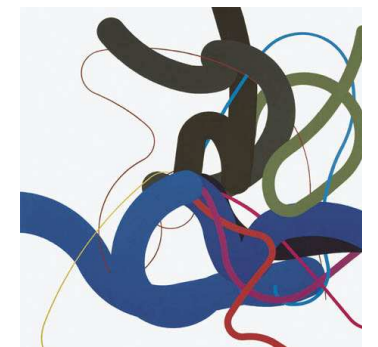
Makrostruktura, 1973

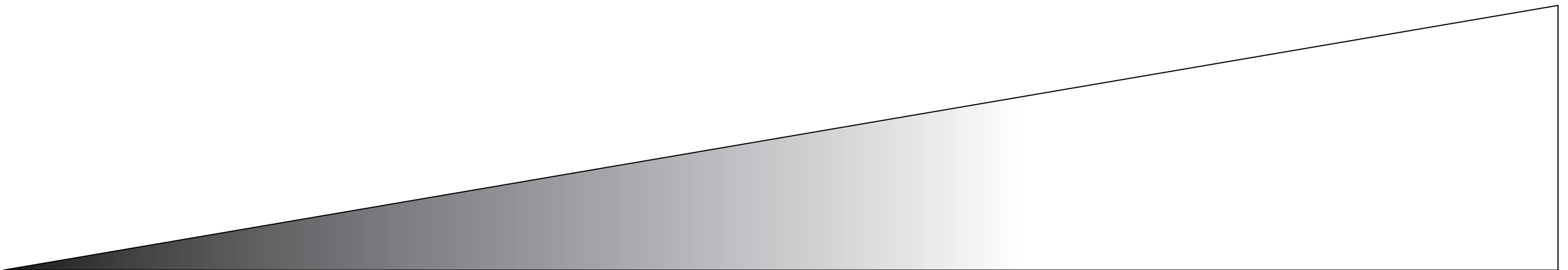
Linie č. 24 – Poslední soud, 1983-84

Linie č. 151, 1998

Linie č. 206, 2002

NÁVRHOVÁ ČÁST

SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ 1:1000

HMOTOVÝ KONCEPT

Hmota domu je inspirována malým měřítkem lounské zástavby, výraznými pohledovými osami v území a zvláště pak orientací k výhledům na malebnou krajinu Českého středohoří.

Každá kulturní instituce potřebuje dostatečně velký předprostor určený pro shromáždění lidí. Pro tyto účely je vyhrazen střet dvou pohledových os - pohled ulicí Hilpertova ve směru k Mírovému náměstí a pohled z hlavní nákupní třídy Loun, Pražské ulice, ulicí Bezejmennou. Možnost shromažďování a pobývání v tomto předprostoru je ještě podpořena orientací kavárny, kdy se předpokládá, že zde v letních měsících bude mít kavárna umístěnou svou předzahrádku, a doplněním o vyvýšené pobytové terasy umožňující výhled do krásného prostředí povodí řeky Ohře a na kopečky Českého středohoří. Zde je také situován hlavní vstup do objektu, i samostatný vstup do kavárny.

Jednotlivým provozům jsou přiřazeny charakteristické výrazové prostředky, reflektující jejich funkci a umístění v rámci budovy Muzea Zdeňka Sýkory (MZS). Parter budovy reflektuje veřejnou funkci budovy a je výrazně prosklen, tak aby se maximalizovalo vizuální propojení exteriéru a interiéru. Ve vyšších patrech, kde se nachází hlavní expozice, je konstrukce obložena kanelurovanými fasádními panely z bíle probarvovaného železobetonu. Přejít těchto dvou fasádních řešení tvoří v pohledu jakousi římsu, oddělující parter od piana nobile, navazující na výraz fasád okolních domů.

PROSTOROVÉ USPOŘÁDÁNÍ

Hlavní vstup do domu z ulice Hilpertova vede přímo do foyer Muzea Zdeňka Sýkory, centrální „křižovatky“ jednotlivých provozních součástí této kulturní instituce. Ostud jsou toky návštěvníků rozváděny do jednotlivých funkcí v budově obsažených - kavárny, sálu proměnné expozice, stálé (hlavní) expozice tvorby Zdeňka Sýkory, multifunkčního sálu, či servisní a zaměstnanecké sekce.

Umístění kavárny na nároží objektu reflektuje význam tohoto provozu pro úspěšné fungování Muzea Zdeňka Sýkory, ale i její význam pro živoucí město. Kavárna má samostatný vstup z předprostoru v ulici Hilpertova, kdy se předpokládá, že zde v letních měsících bude mít kavárna umístěnou svou předzahrádku. Kavárna

je vizuálně propojena s prostorem foyer, od kterého je oddělena pouze posuvnými skleněnými stěnami, tak, aby bylo zajištěno její fungování nezávisle na otevíracích hodinách MZS, ale přesto si zachovala bezprostřední kontakt s fungováním této kulturní instituce. Servisní zázemí kavárny je umístěno v suterénu, do kterého z kavárny vede přímé schodiště.

Prostor sálu pro proměnné expozice je v kontaktu s ulicí Hilpertova, tak aby měli kolemjdoucí vhléd do vnitřního dění významné kulturní instituce a mohli sledovat proměnu výstavního plánu. Tak, aby umění již nadále nebylo jen kratochvílí privilegovaných elit, ale mohlo být skutečně přístupno všem - i těm, kteří na něj doposud neměli kapitál, nebo odvalu. Sál je od foyer oddělen posuvnou dřevěnou stěnou/dveřmi, tak aby byla míra propojení adjustovatelná v závislosti na výstavním plánu a potřebách MZS.

Vstup z foyer do prostoru multifunkčního sálu je řešen prosklenými dveřmi z mléčného skla, tak aby měl sál zajištěn adekvátní míru soukromí dle momentálního programu. Je uvažováno, že sál by mohl sloužit pro pořádání přednášek, projekcí, konferencí, workshopů a dílen, ať už v režii Muzea Zdeňka Sýkory, nebo externího provozovatele. Je také uvažováno, že by se tento sál mohl čas od času nabídnout k pronájmu i soukromým subjektům (například pro školení či tiskové konference), čímž by MZS mohlo pomoci svému rozpočtu ale i pestrosti svých aktivit a všeobecnému povědomí o jeho existenci.

Vstup do hlavní expozice je řešen podobě jako do expozice proměnné, posuvnou dřevěnou stěnou/dveřmi. Vstupní prostor expozice je zamýšlen pro představení osoby Zdeňka Sýkory a fází tvorby, kterými prošel při hledání svého ústředního tématu (období přibližně do 60. let). Návštěvník následně po šikmém chodníku symbolicky vystoupá do hlavního výstavního prostoru umístěném v pianu nobile budovy (2. a 3. nadzemní podlaží). Zde se již otevírá očekávaná expozice Zdeňka Sýkory založená na přibližné časové ose Sýkorovy tvorby a konzistentního tématu, které v ní následuje. Tato expozice vrcholí vystoupaním k nejzásadnějším dílům Zdeňka Sýkory a dominantnímu výhledu na krajinu Českého středohoří. Odtud návštěvník sestupuje po schodišti, nebo výtahem, zpět do foyer.

Servisní a zaměstnanecká sekce se nachází v suterénu, přístupném po dvou přímých schodištích z prostor kavárny a foyer, nebo centrálním schodišťovým pro-

storem. Dvě přímá schodiště vedoucí z kavárny a foyer jsou zamýšlena především pro návštěvníky těchto prostor a usnadnění jejich přístupu k hygienickému zázemí a šatně, které se v suterénu nachází. Hlavní schodiště je pak zamýšleno především pro poučené návštěvníky a personál MZS. Tyto dvě sekce (1. toalety, šatna, zázemí kavárny, 2. zaměstnanecká část a hlavní schodiště) jsou od sebe odděleny prosklenými dveřmi, tak aby byl zajištěn nezávislý provoz těchto dvou funkčních celků, především pak ve vztahu předpokládané otevírací době MZS a kavárny.

MATERIALITA

Celý předprostor, vedlejší ulice a chodník v materiálovém řešení navazují na pojednání stávajících lounských veřejných prostor, kdy ulice jsou dlážděny žulovými bloky a chodníky a veřejná prostranství jsou pojednána drobnějšími žulovými kostkami s grafickými motivy ve stylu „pražské dlažby“.

Jednotlivým provozům jsou přiřazeny charakteristické výrazové prostředky, reflektující jejich funkci a umístění v rámci budovy Muzea Zdeňka Sýkory (MZS). Parter budovy reflektuje veřejnou funkci budovy a je výrazně prosklen, tak aby se maximalizovalo vizuální propojení exteriéru a interiéru. Ve vyšších patrech, kde se nachází hlavní expozice, je konstrukce obložena kanelurovanými fasádními panely z bíle probarvovaného železobetonu. Přejít těchto dvou fasádních řešení tvoří v pohledu jakousi římsu, oddělující parter od piana nobile, navazující na výraz fasád okolních domů.

V interiéru tato jednoduchá didaktická hra pokračuje - všechny horizontální nosné konstrukce jsou pojednány vnitřní vápennou omítkou a všechny vertikální nosné konstrukce betonovou stěrkou. Nenosné příčky v kavárně a foyer jsou obloženy přírodním kamenem, pro zvýšení významu a reprezentativního charakteru těchto prostor. Tato materiálová paleta je dále obohacena akcenty skla, čirého a mléčného, ořechového dřeva a kovu, použitých na pomocné konstrukce - posuvné stěny, okna, dveře, zábradlí a tak dále.

PŮDORYS 1. PP 1:200

UŽITNÁ PLOCHA / m²

A - A

B - B

C - C

D - D

E - E

F - F

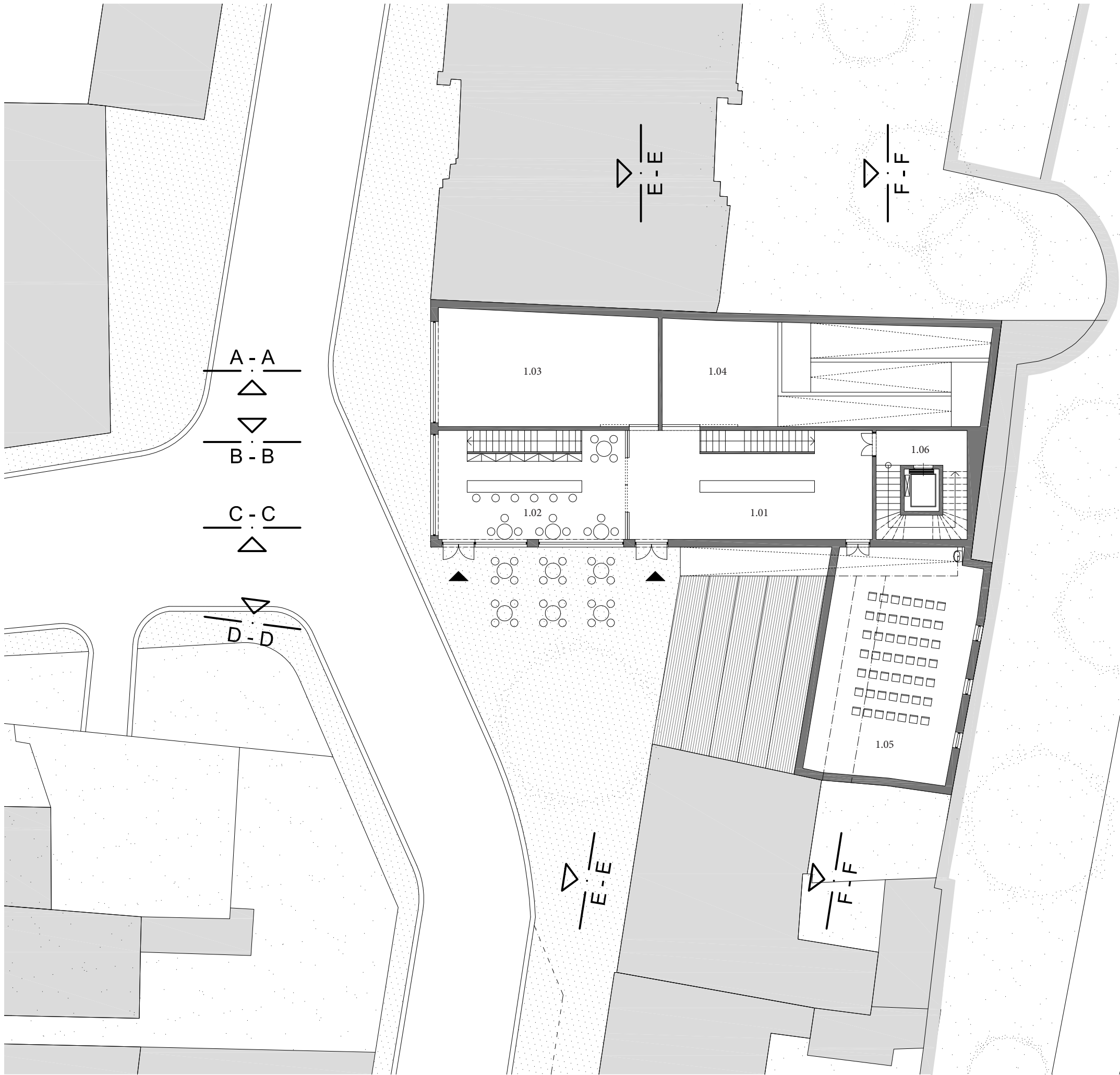

0.01	schodiště	9,30 m ²
0.02	hala	26,66 m ²
0.03	badatelna	40,39 m ²
0.04	depozitář	72,99 m ²
0.05	kancelář	79,35 m ²
0.06	strojovna VZT	11,51 m ²
0.07	chodba	31,56 m ²
0.08	denní místnost	10,15 m ²
0.09	WC inval.	4,75 m ²
0.10	šatna	10,56 m ²
0.11	WC ženy	7,92 m ²
0.12	WC muži	7,92 m ²
0.13	úklid	4,75 m ²
0.14	sklad	7,00 m ²
0.15	sklad	6,09 m ²
0.16	chodba	6,62 m ²
0.17	přípravná	15,77 m ²
0.18	šatna	5,74 m ²
0.19	předsíňka	2,10 m ²
0.20	WC	1,26 m ²
0.21	sprcha	2,48 m ²
0.22	sklad	2,25 m ²

celkem 367,12 m²

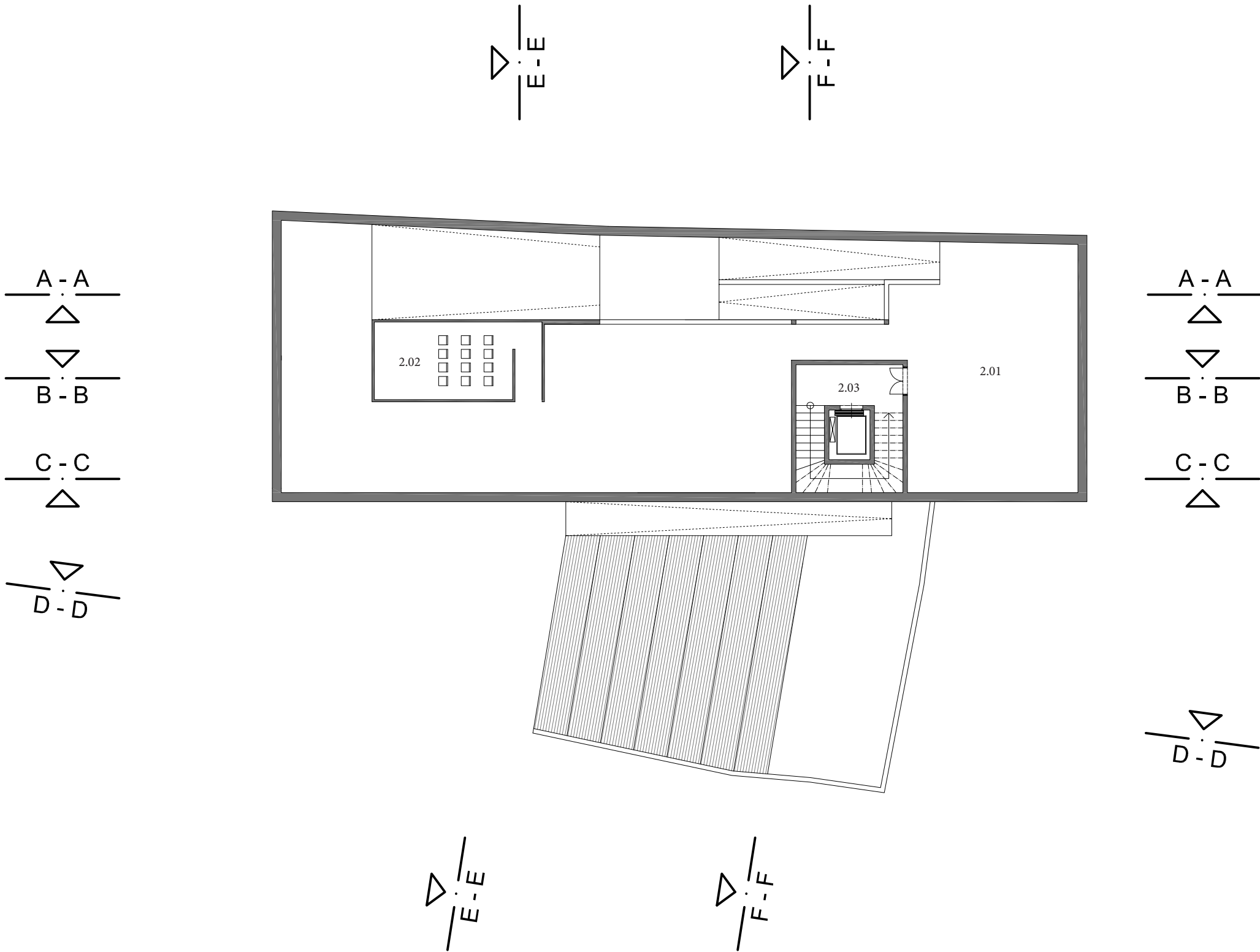
PŮDORYS 1. NP 1:200

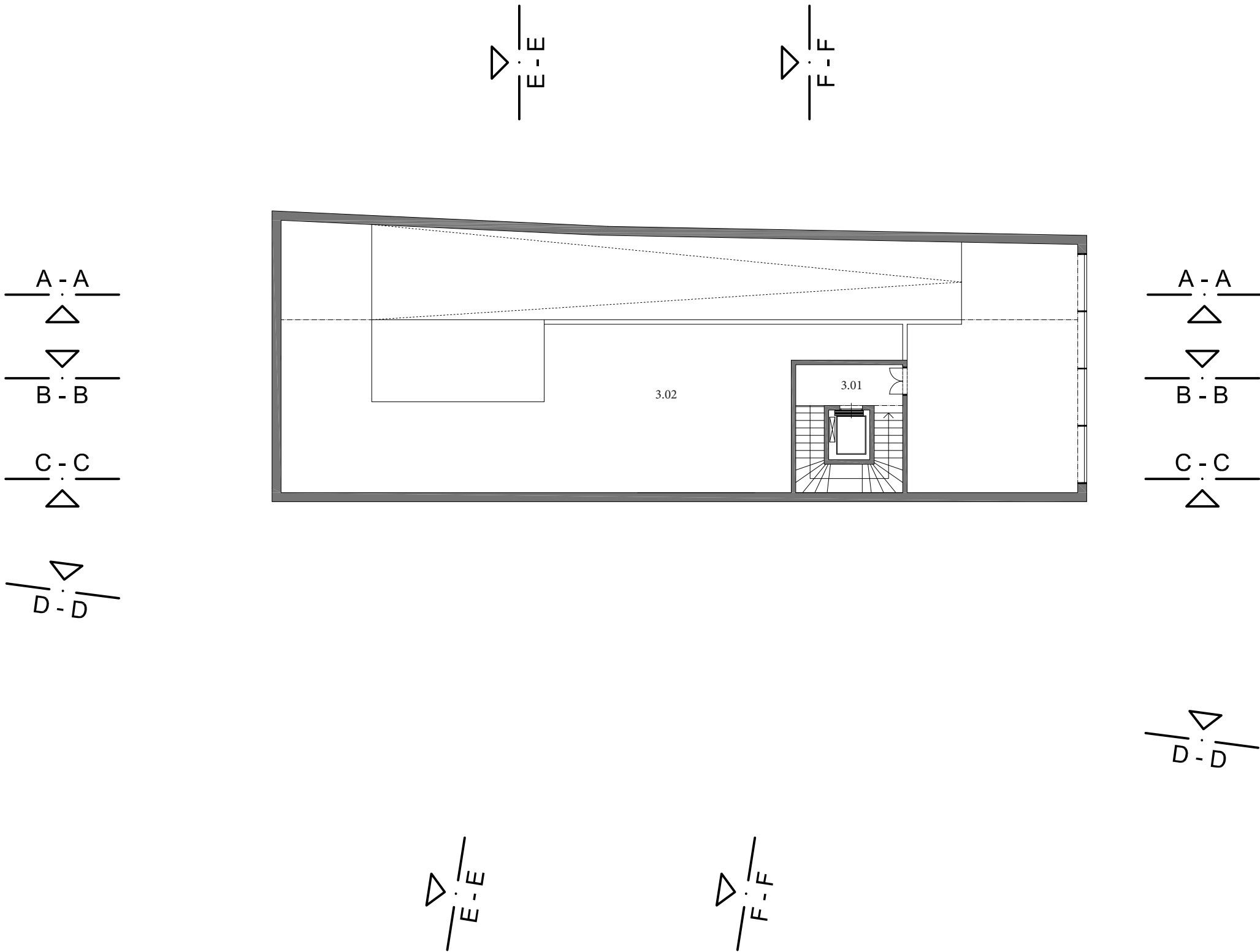
UŽITNÁ PLOCHA / m²

A - A	1.01	foyer	63,90 m²
B - B	1.02	kavárna	48,70 m²
C - C	1.03	proměnná expozice	67,22 m²
D - D	1.04	hlavní expozice	31,73 m²
E - E	1.05	multifunkční sál	89,96 m²
F - F	1.06	schodiště	8,47 m²
	celkem		309,98 m²

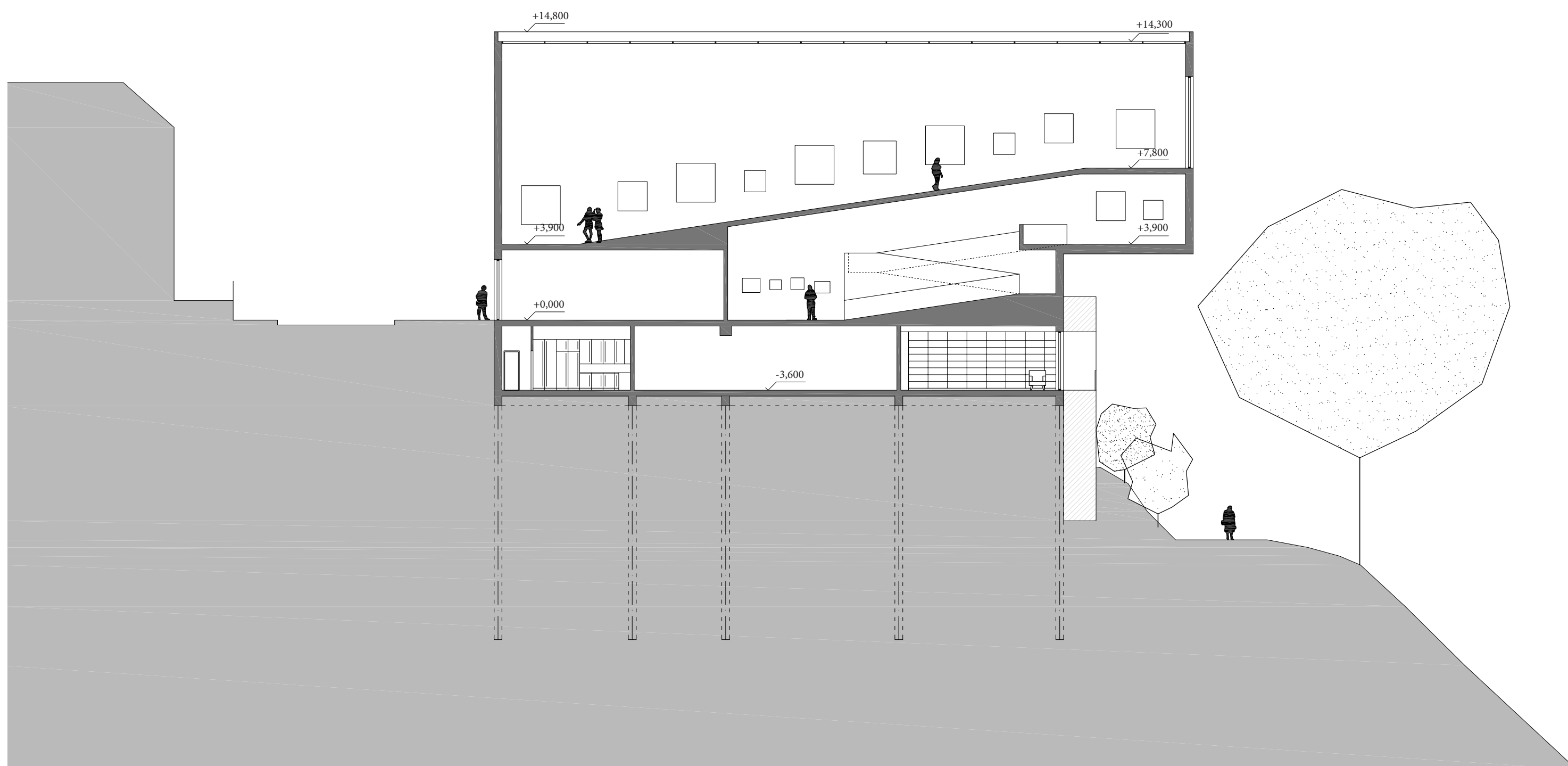

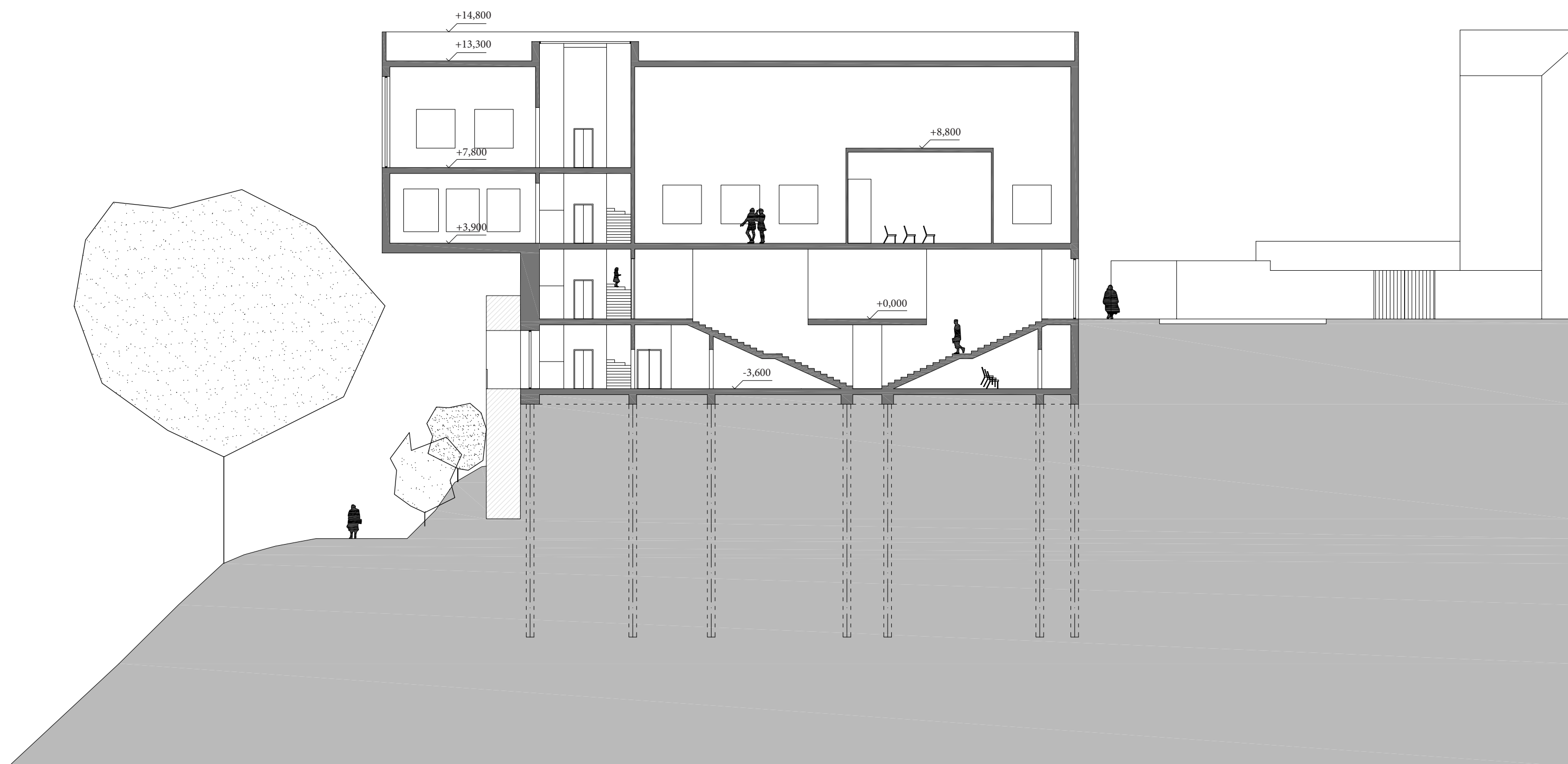

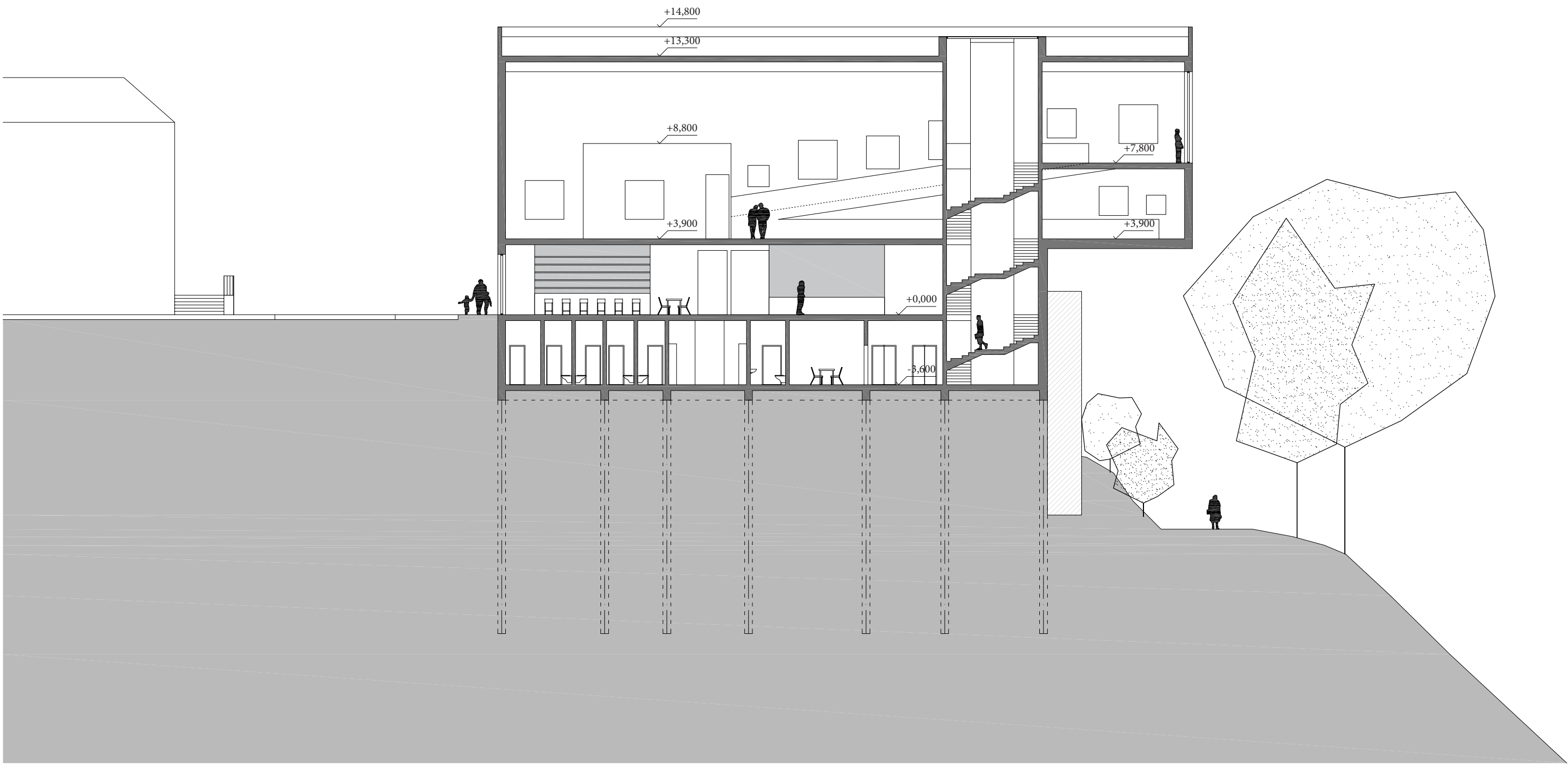
UŽITNÁ PLOCHA / m ²		
2.01	hlavní expozice	248,46 m ²
2.02	projekce	25,20 m ²
2.03	schodiště	8,47 m ²
celkem		281,13 m ²

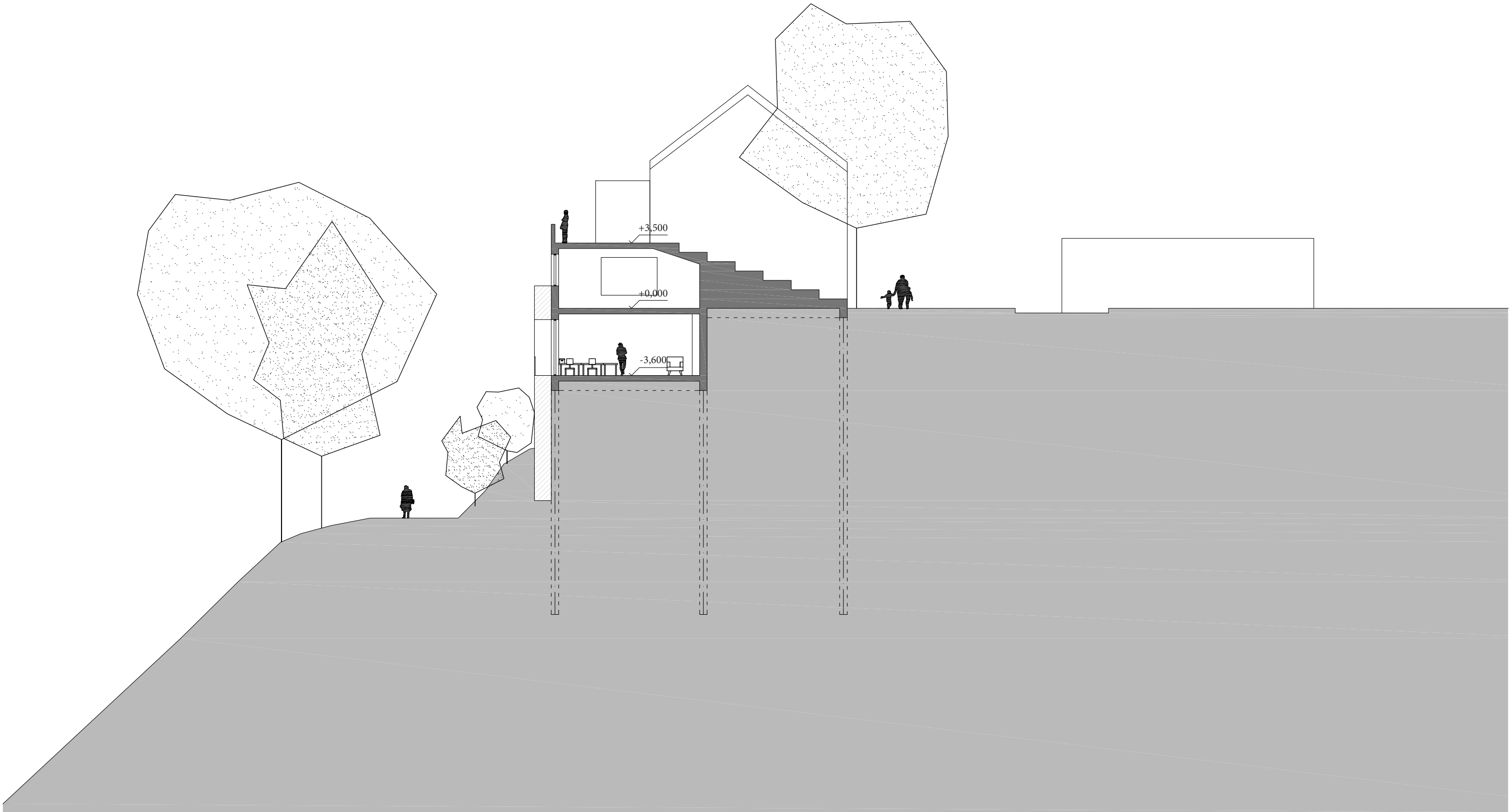

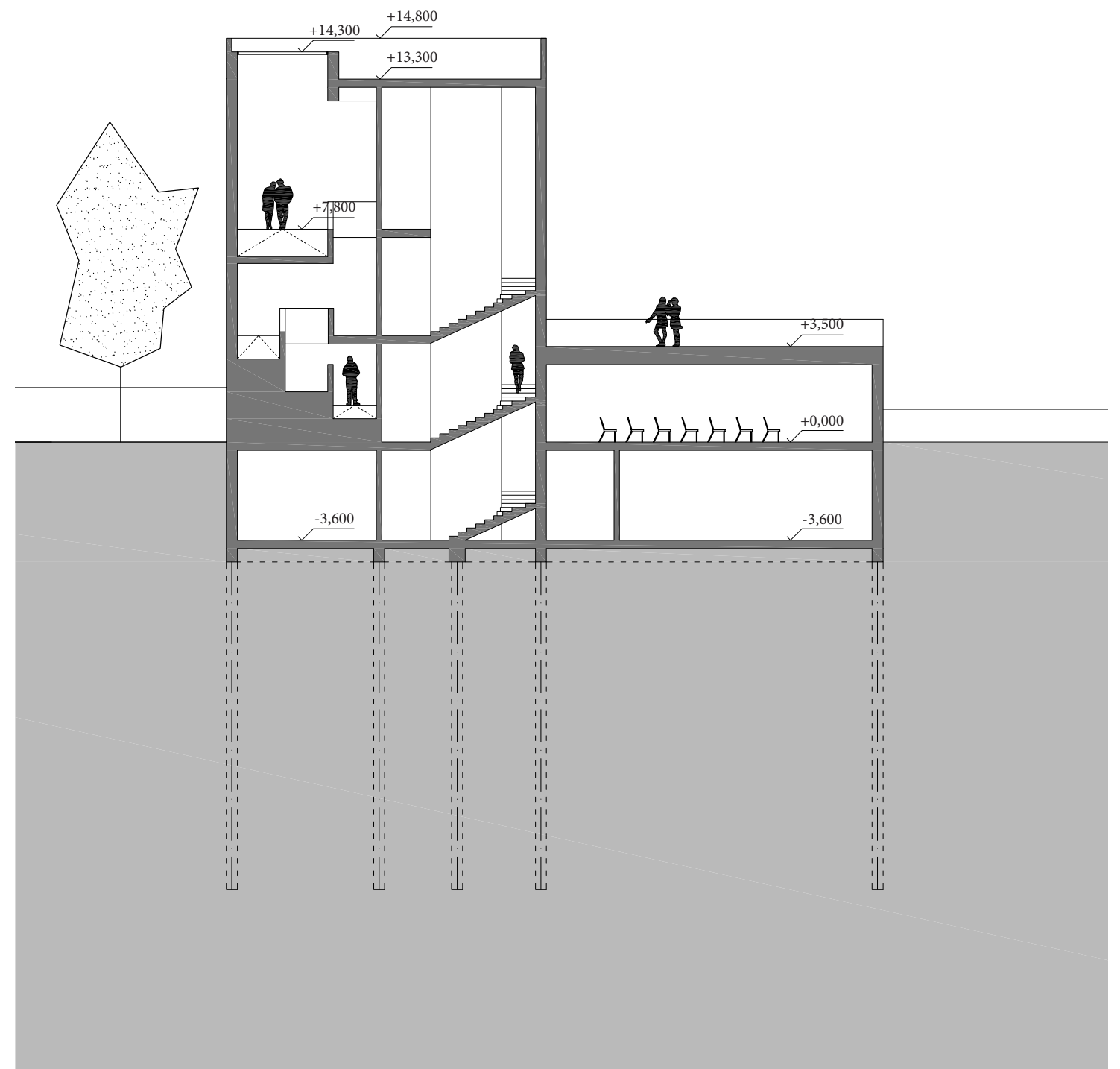
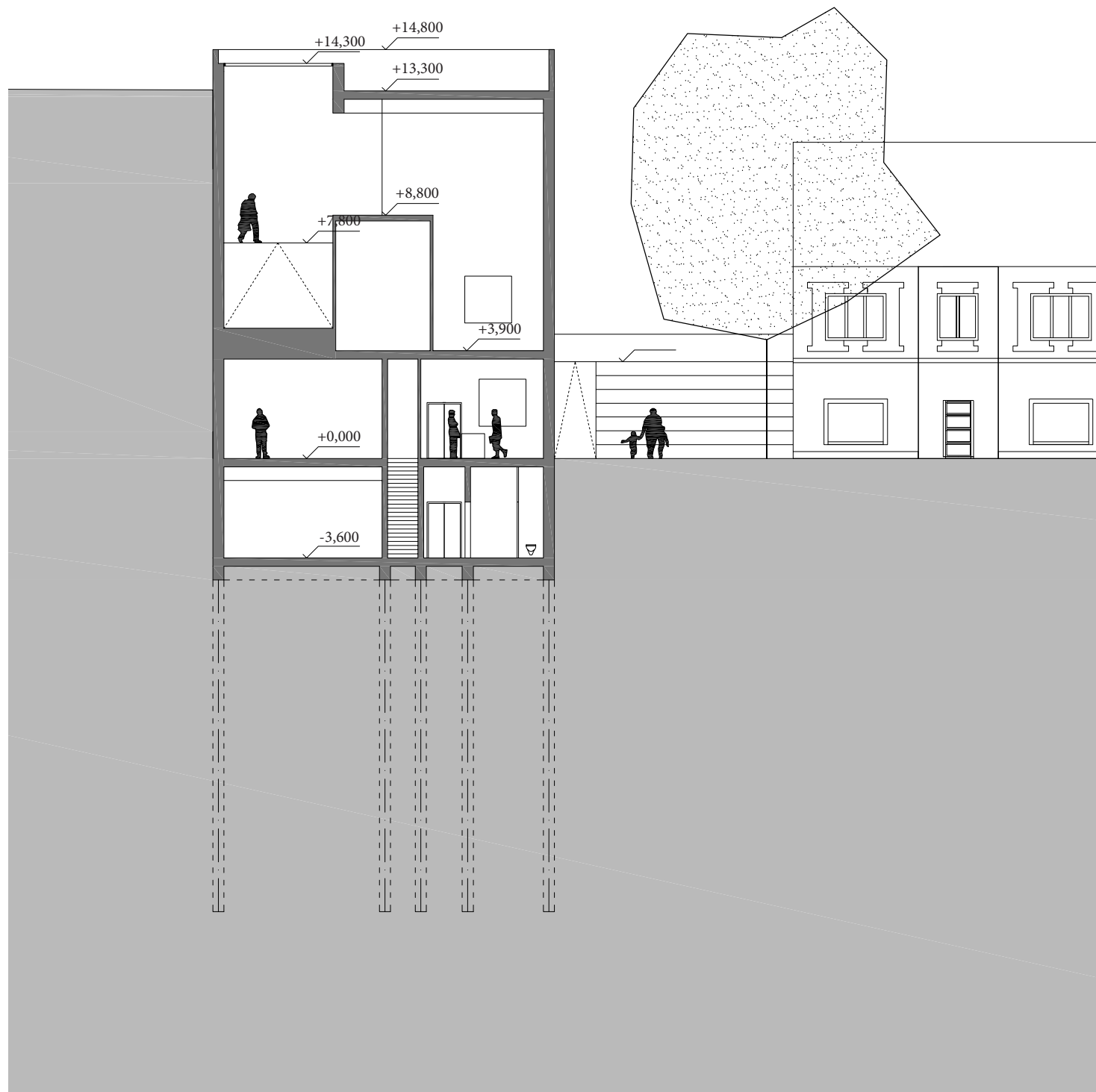
UŽITNÁ PLOCHA / m ²			
A - A △	3.01	hlavní expozice	74,04 m ²
	3.02	schodiště	8,47 m ²
B - B ▽	celkem		82,51 m ²
C - C △			

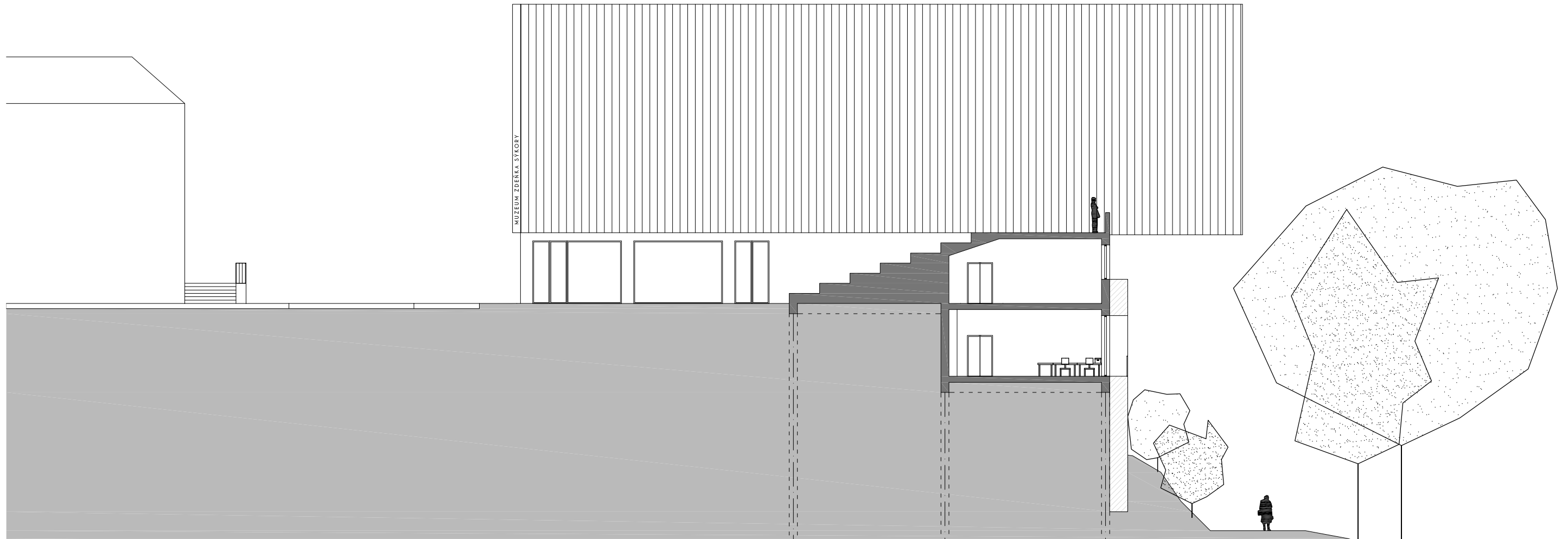
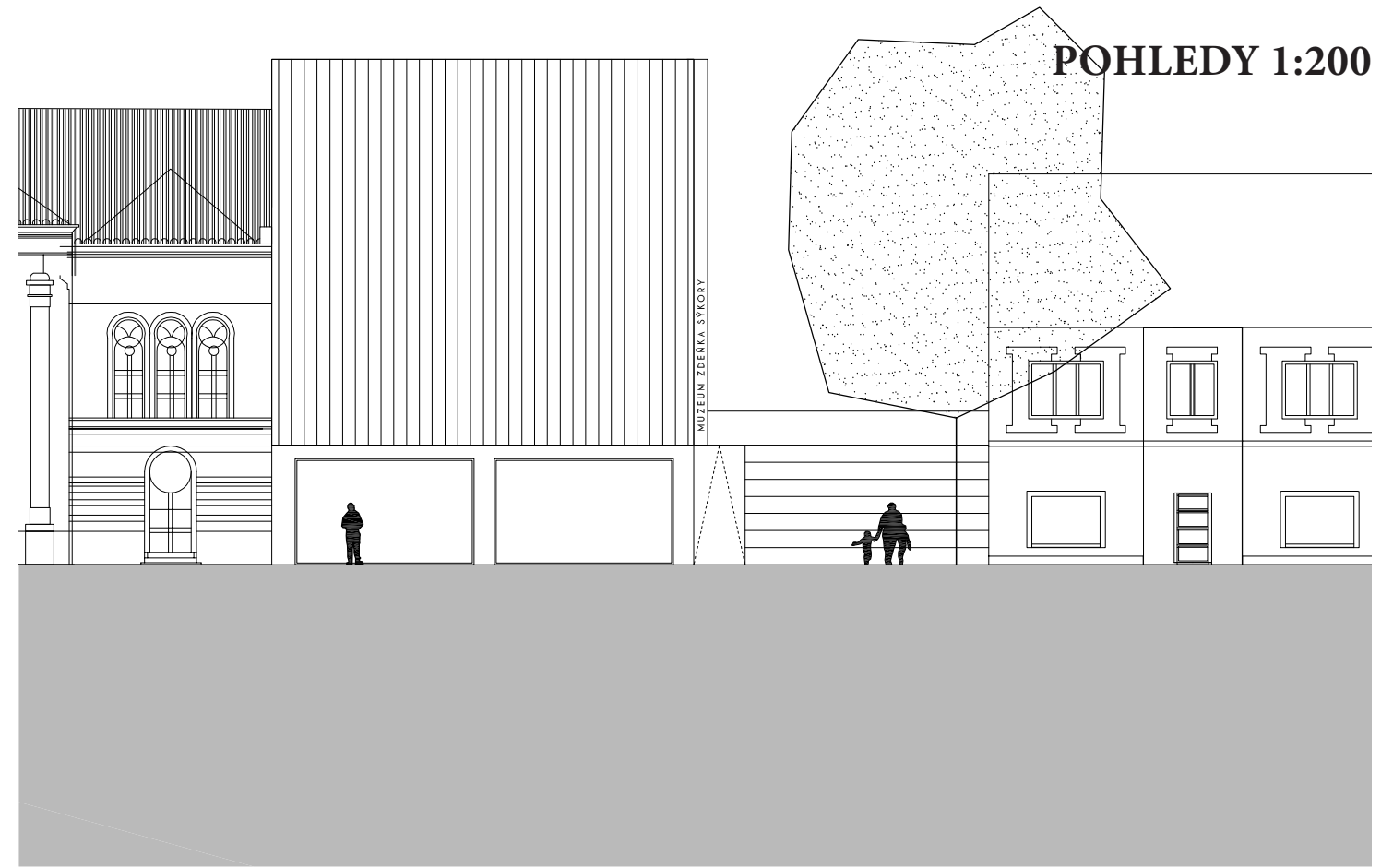
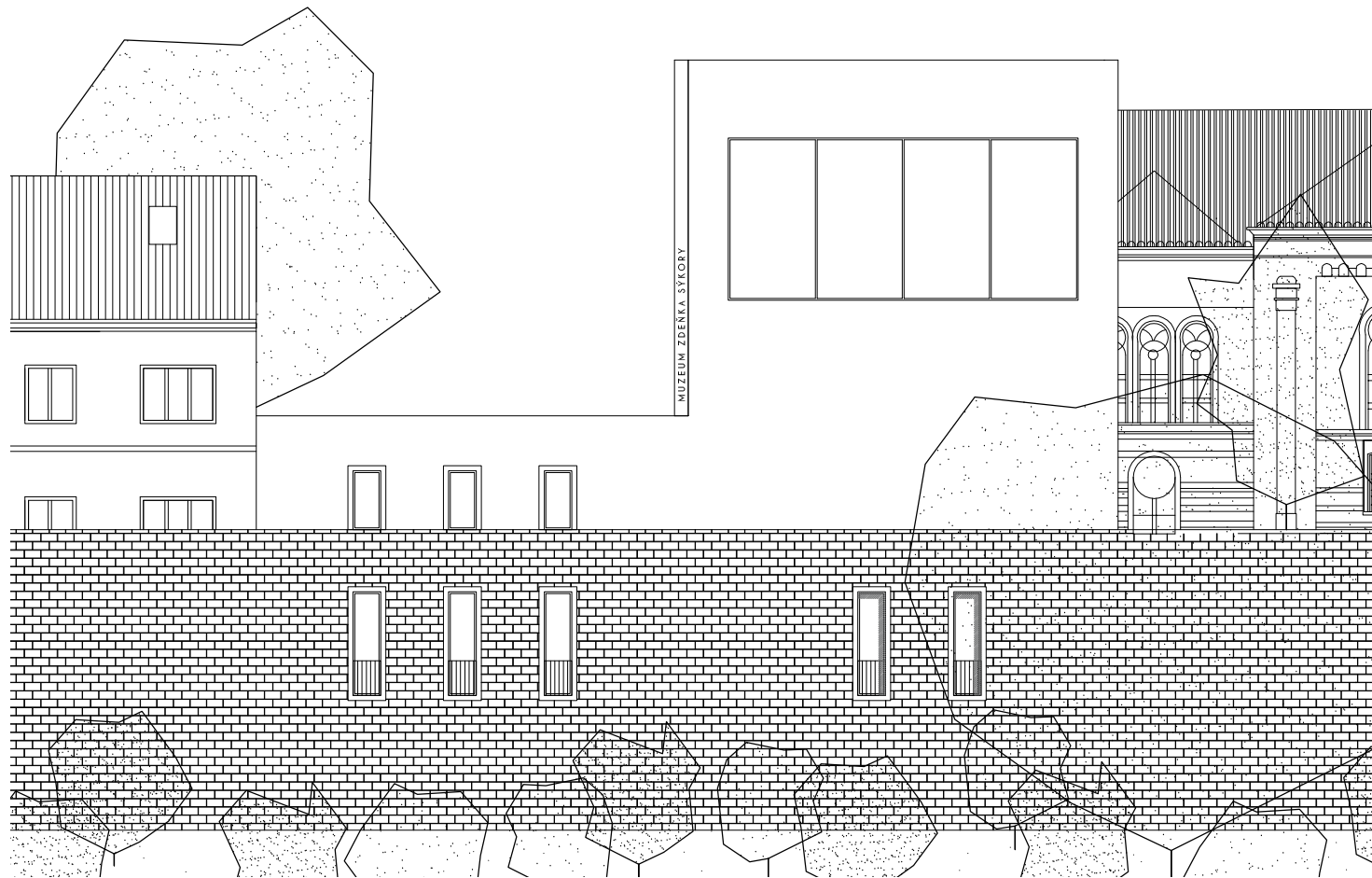

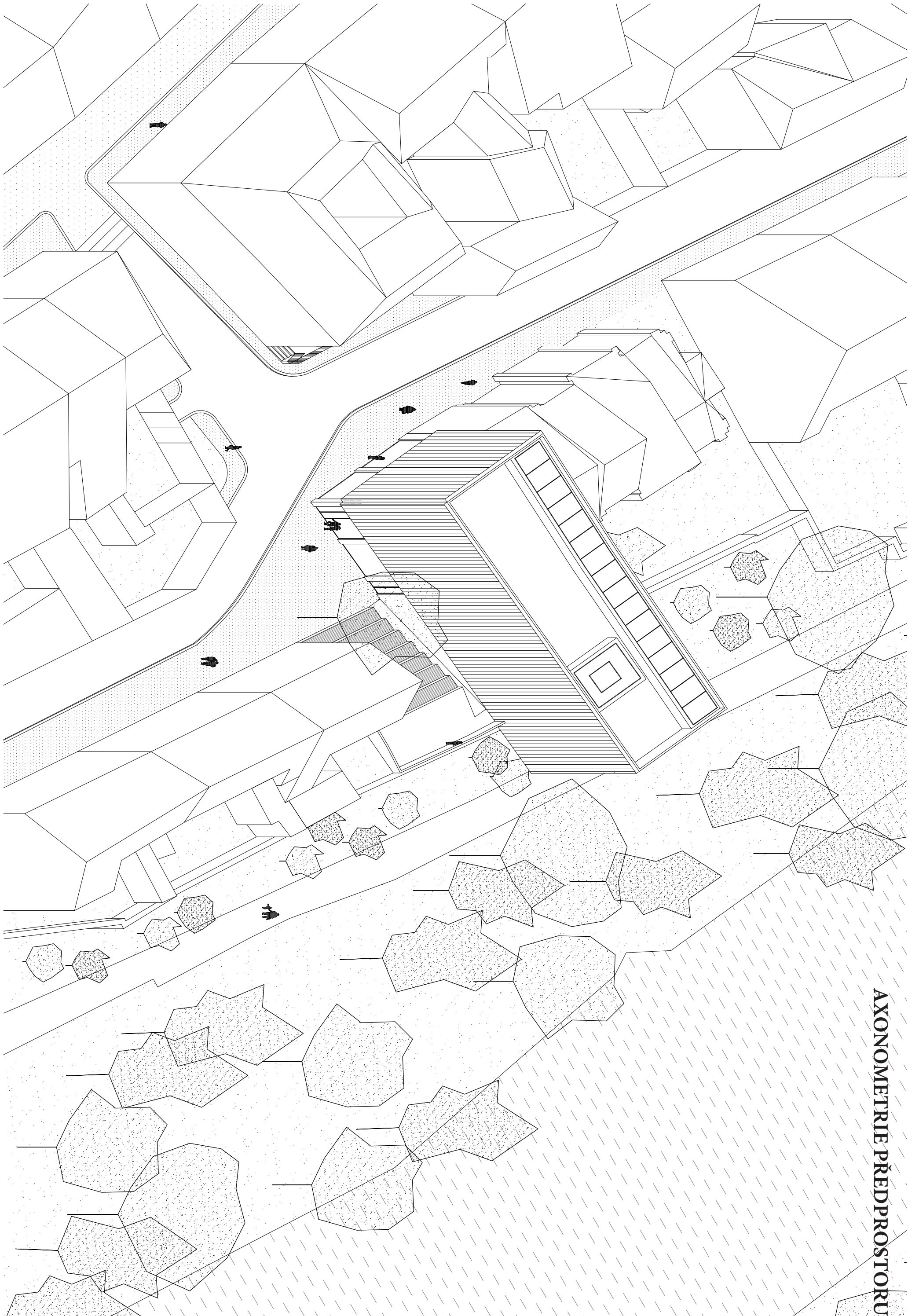

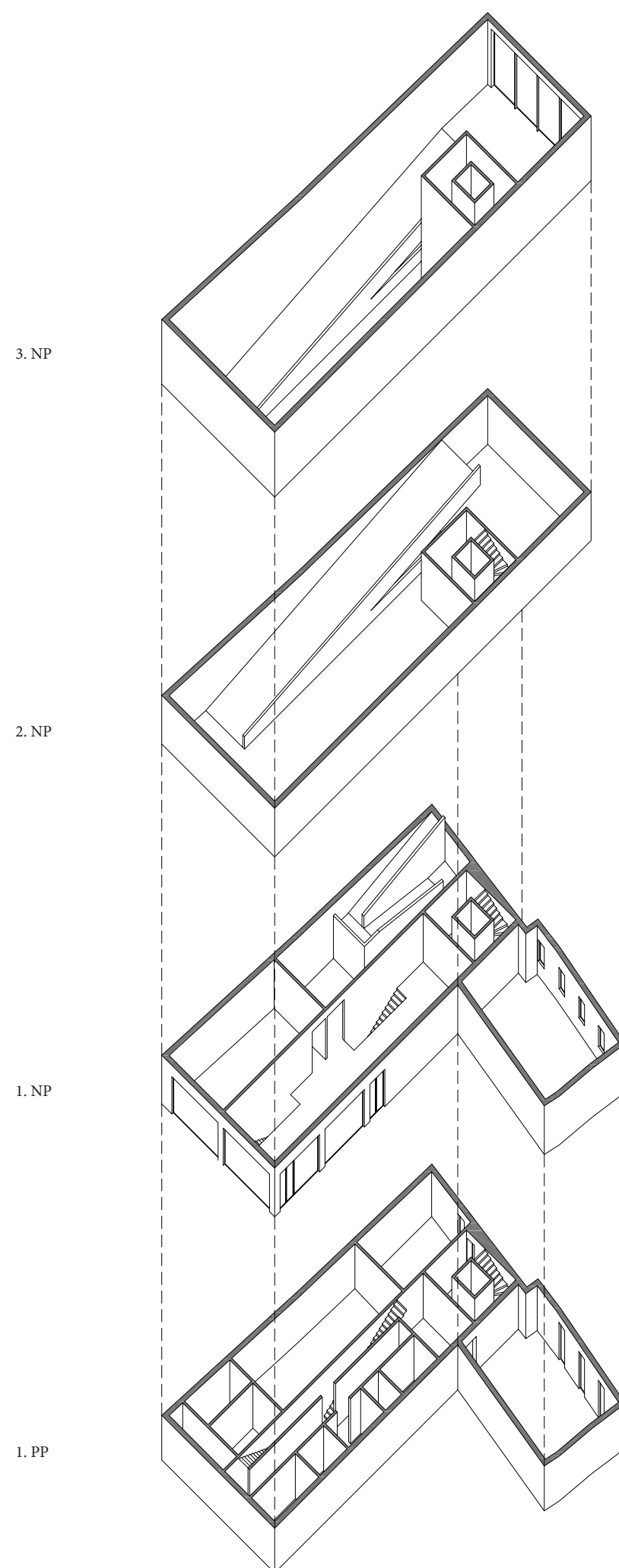

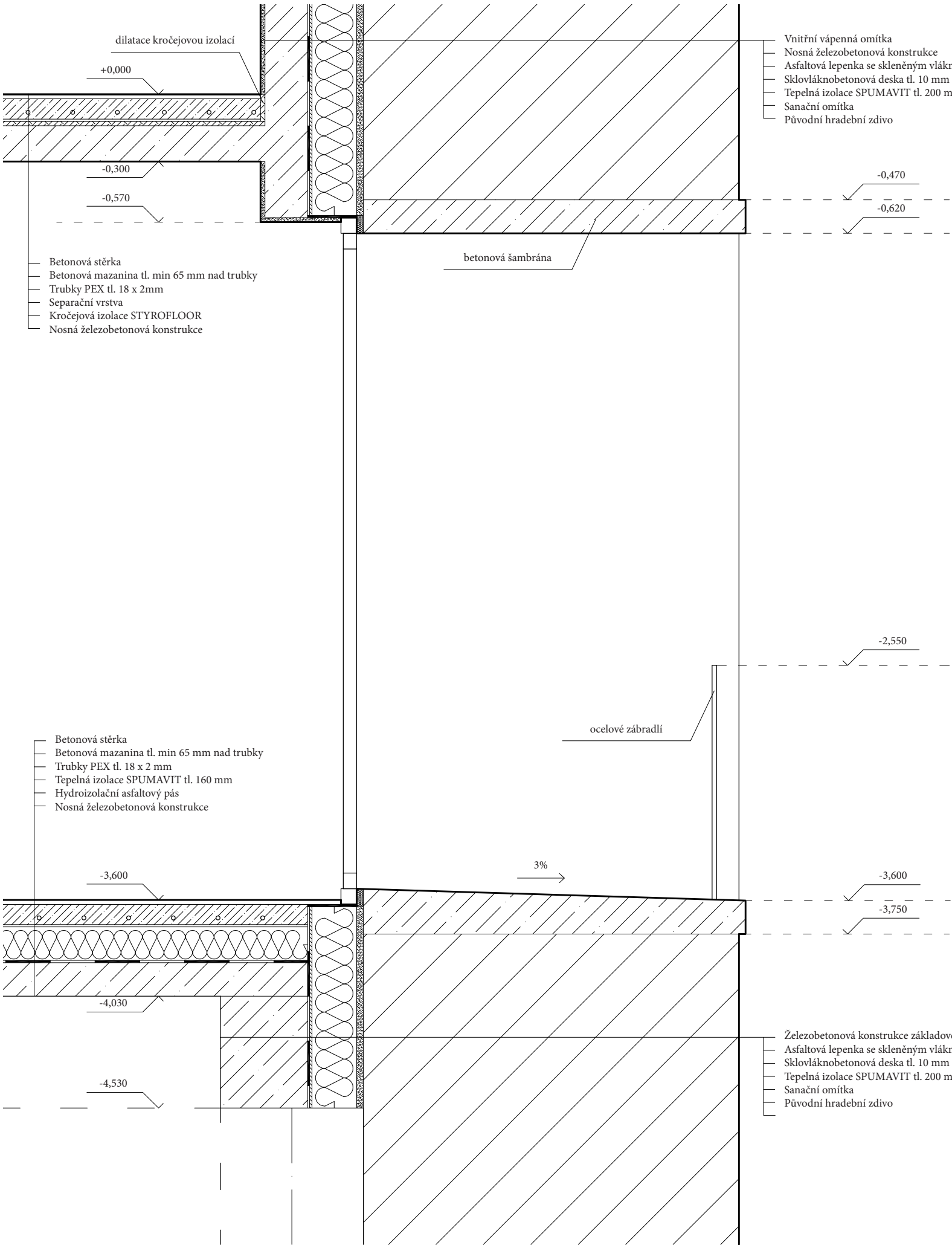

KONSTRUKČNÍ SCHÉMA

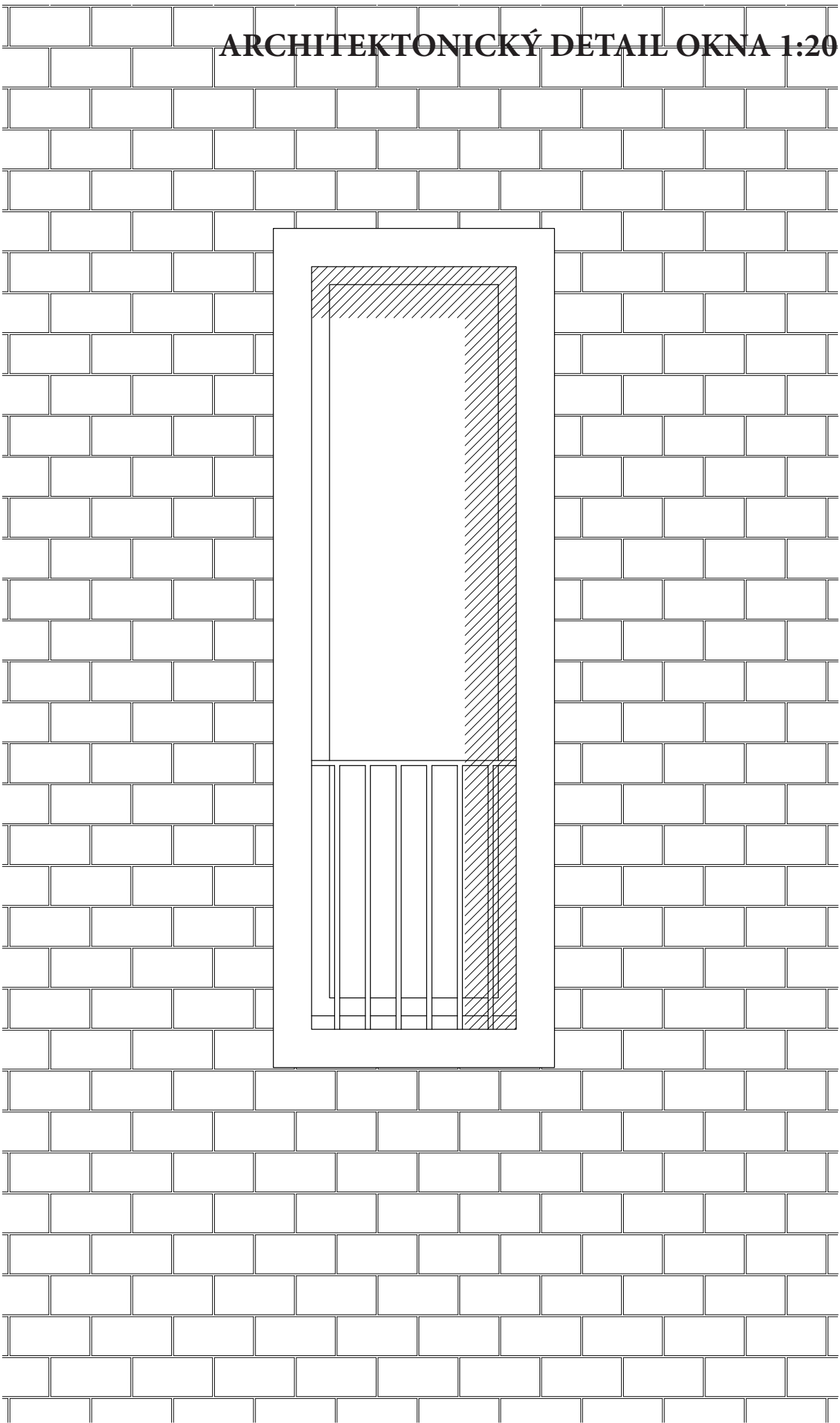
Pro přízemí a suterén byl zvolen stěnový systém z litého betonu doplněný zděnými příčkami a přízdívkami z pórobetonu. Ve vyšších patrech, kde se nachází hlavní expozice, je tento systém doplněn o nosnou obvodovou stěnu. Prostory jsou zastřešeny železobetonovou monolitickou deskou.

Z důvodu předpokládaného nestabilního podloží, je budova založena na základových pasech, které jsou podpořeny hlubinnými pilotami založenými do únosné, zdravé zeminy.

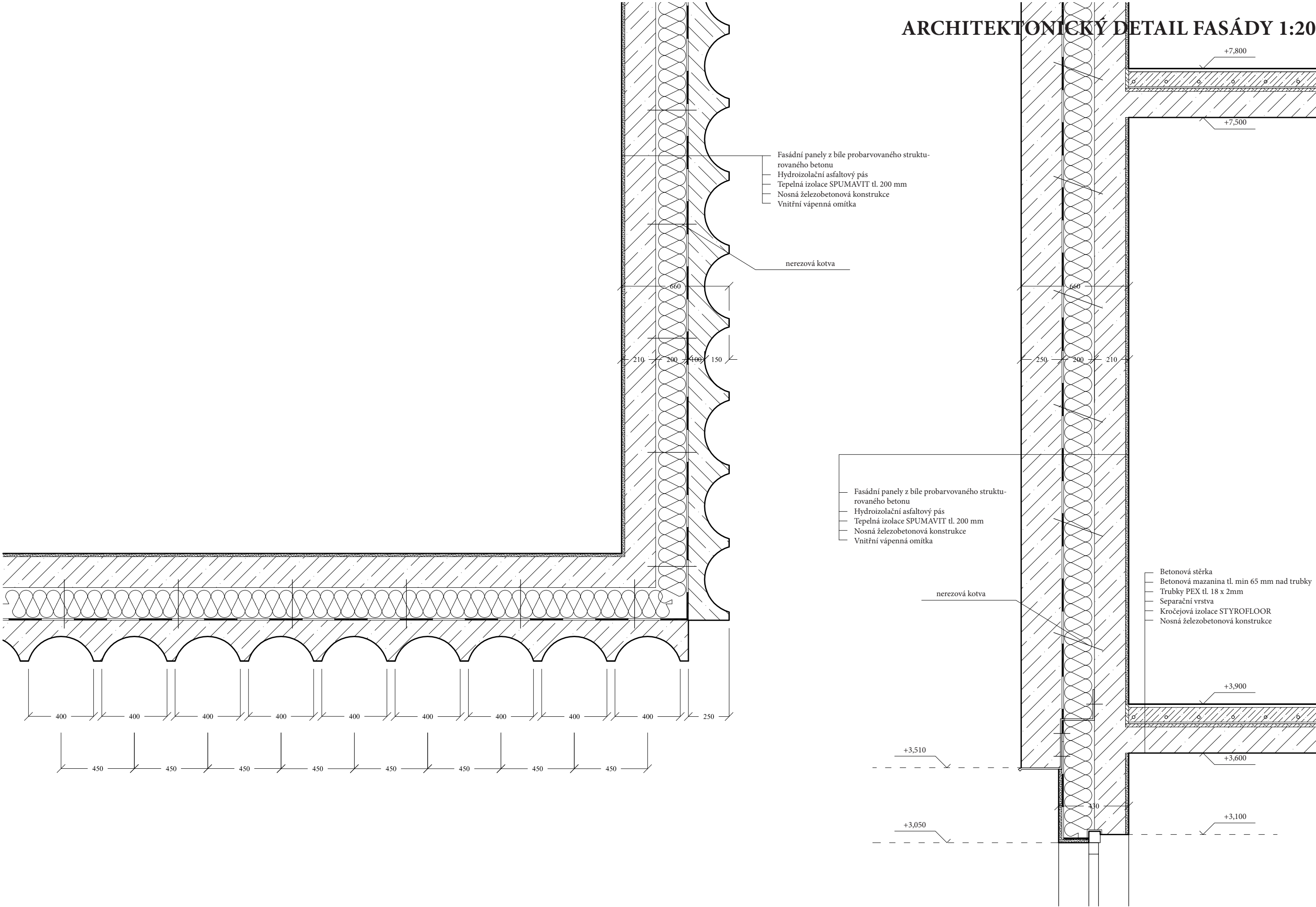

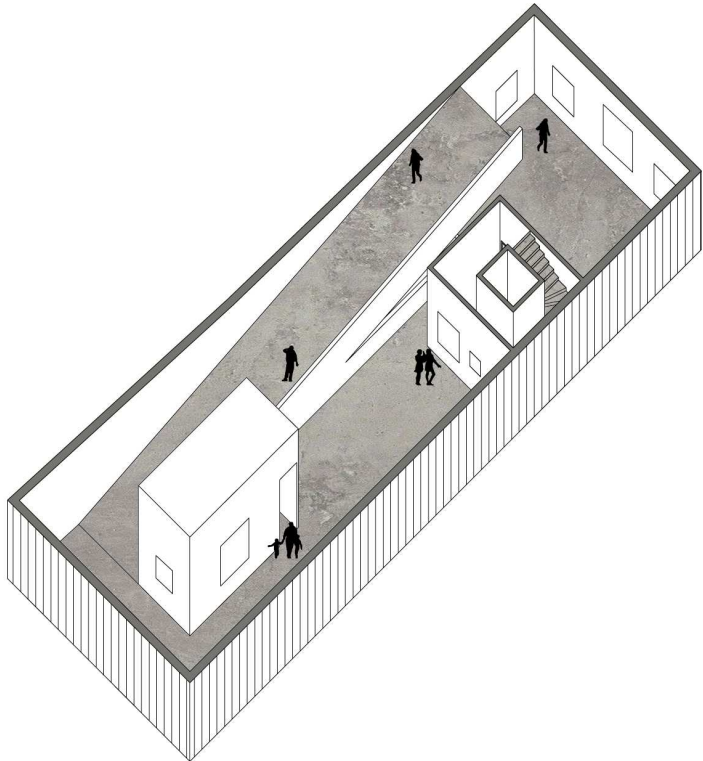
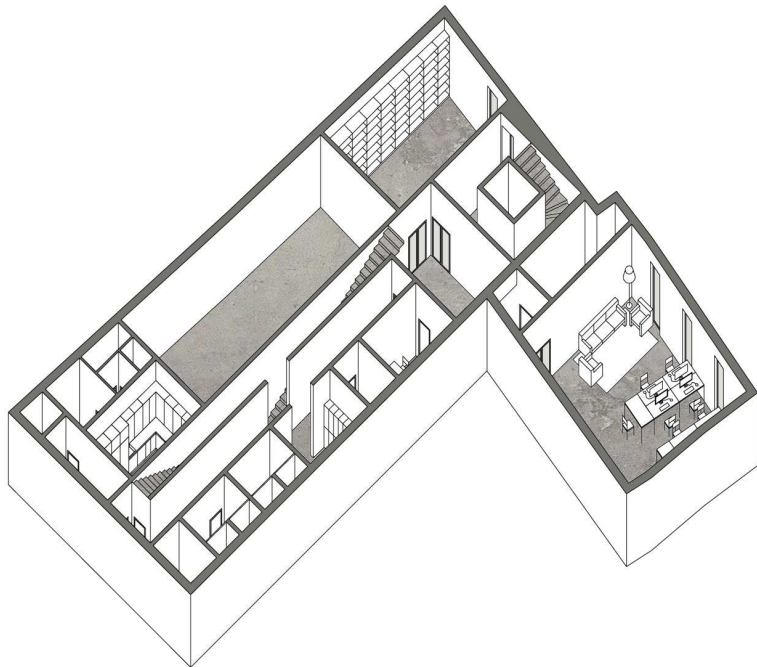
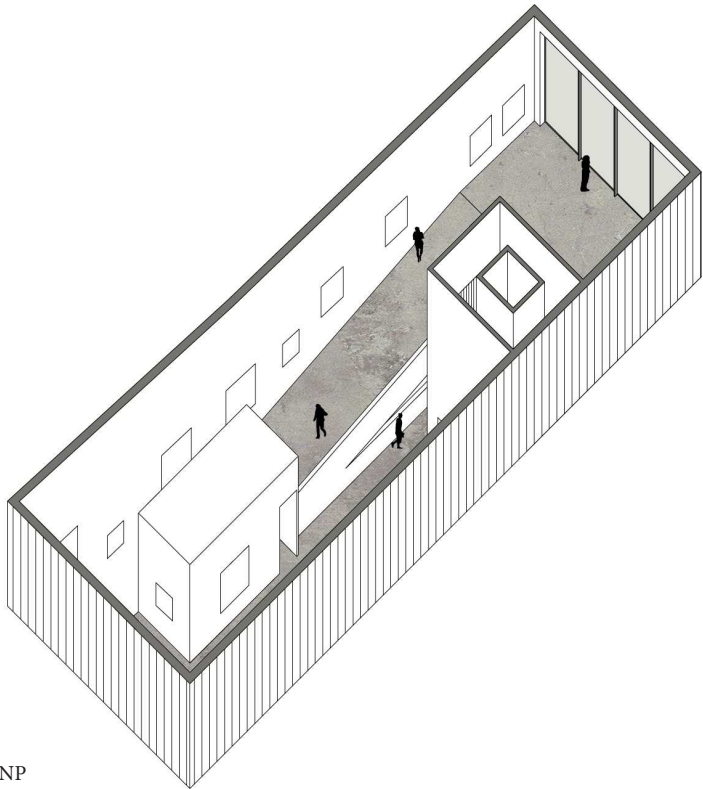
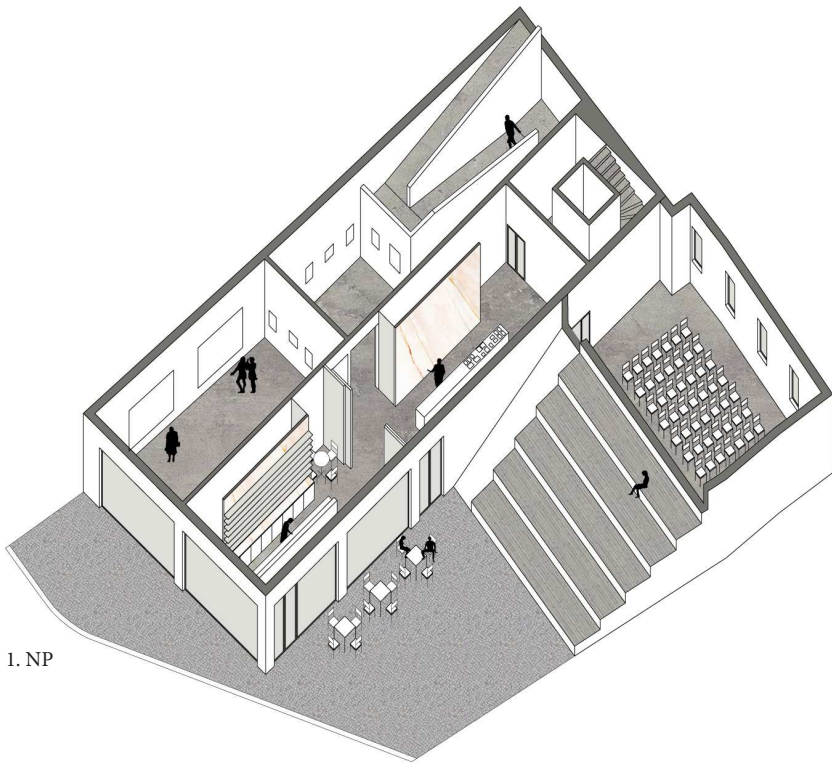

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL OKNA 1:20

ARCHITEKTONICKÝ DETAIL FASÁDY 1:20

KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ

Pro přízemí a suterén byl zvolen stěnový systém z litého betonu doplněný zděnými příčkami a přízdívkami z pórobetonu. Ve vyšších patrech, kde se nachází hlavní expozice, je tento systém doplněn o nosnou obvodovou stěnu. Prostory jsou zastřešeny železobetonovou monolitickou deskou.

Z důvodu předpokládaného nestabilního podloží, je budova založena na základových pasech, které jsou podpořeny hlubinnými pilotami založenými do únosné, zdravé zeminy.

Fasáda je omítaná bílou vápennou stěrkovou omítkou, ve vyšších patrech, kde se nachází hlavní expozice, je obložena fasádními panely z bíle probarvovaného strukturovaného železobetonu. Přechod těchto dvou fasádních řešení tvoří v pohledu jakousi římsu, oddělující parter od piana nobile, navazující na výraz fasád okolních domů. Při severní hradbě je pak fasáda doplněna v okolí oken o betonové šambrány.

TECHNICKÉ ŘEŠENÍ

Stavba je napojena na veřejnou kanalizační síť, plynovod, vodovod a elektrickou síť. Plyn bude používán k vytápění a k vaření a to jak v denní místnosti pro zaměstnance, tak v přípravně kavárenské sekce.

Technická místnost s plynovým kotlem, ohřívačem teplé vody a strojovna vzduchotechniky jsou umístěny v prvním podzemním podlaží. Z technické části jsou instalace vedeny zdmi, případně schovány za podhledy. Dešťová voda bude z ploché střechy vedena podtlakově a svedena vnitřním okapovým svodem. Všechny svody jsou napojeny na hlavní kanalizační potrubí a spolu s ním svedeny do veřejného kanalizačního systému.

POŽÁRNÍ BEZPEČNOST

Stavba je rozdělena na šest požárních úseků. Úniková cesta je vedena hlavním schodištěm (chráněnou únikovou cestou) skrz foyer ven do ulice Hilbertovy. Jednotlivé požární úseky jsou od sebe v odděleny železobetonovými stěnami, dveřmi s dostatečnou požární odolností, případně skleněnými příčkami z protipožárního skla. Požární hlásiče a sprinklery jsou umístěny ve stropních podhledech. Vytápění objektu je řešeno dvěma způsoby. Plynovým kotlem nebo ohřívačem teplé vody. Oba dva přístroje jsou umístěny v servisní části stavby v prvním podzemním podlaží. Vytápění objektu je navrženo jako plošné podlahové. Prostory expozice jsou obslouženo dvěma okruhy vzduchotechniky. Strojovna vzduchotechniky je umístěna stejně jako plynový kotel s ohřívačem vody v servisní části stavby.

BILANCE PLOCH

Plocha parcely 562 m²

Zastavěná plocha 455,61 m²

Užitná plocha celkem 1040,74 m²

Užitná plocha 1. PP 367,12 m²

Užitná plocha 1. NP 309,98 m²

Užitná plocha 2. NP 281,13 m²

Užitná plocha 3. NP 82,51 m²

Děkuji svému vedoucímu ateliéru Ing. arch. akad. arch. Janu Hendrychovi a Ing. arch. Ing. Jiřímu Jandourkovi za vedení a čas, který mé práci věnovali.

Poděkování patří i ostatním odborným konzultantům, jmenovitě, Ing. Janě Košťálové, Ing. Ivanu Sýkorovi, Ing. Vladislavu Burešovi a Ing. Janu Trafinovi.

Dále bych ráda poděkovala svému partnerovi a rodině, za jejich podporu, péči a trpělivost.

